

WILEŃSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 20.

Pisma pożegnalne Wojewody Wileńskiego Władysława Raćkiewicza do PP. Naczelników Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego i PP. Starostów powiatowych województwa wileńskiego w związku z ustąpieniem ze stanowiska Wojewody . . . Str 308

T R E Ś Ć:

DZIAŁ URZĘDOWY:

	Str.
Poz.: 211 Rozporządzenie porządkowe Wojewody Wileńskiego z dnia 5 listopada 1930 r. w sprawie utrzymania i prowadzenia publicznych sal zabaw tanecznych	309
212 Rozporządzenie porządkowe Wojewody Wileńskiego z dnia 5 listopada 1930 r. w sprawie szkół tańców towarzyskich	310
213 Rozporządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 4 grudnia 1930 r. o wysokości świadczeń oraz należności egzekwowanych w trybie administracyjnym w Województwie Wileńskim	311
214 Rozporządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 4 grudnia 1930 r. o obowiązku urzędowego badania zwierząt racicowych przy załadunku i wyładunku na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych położonych na terenie Województwa Wileńskiego	311
215 Rozporządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 4 grudnia 1930 r. o obowiązku oczyszczania i odkażania wagonów i ramp po transportach zwierząt racicowych na terenie Województwa Wileńskiego	312
216 Rozporządzenie Wojewody Wileńskiego z dnia 5 grudnia 1930 r. w sprawie szerokości ścieżek holowniczych na splawnych odcinkach rzek Województwa Wileńskiego	312
217 Okólnik Nr. 24 Wojewody Wileńskiego z dnia 25 listopada 1930 r. do wszystkich PP. Starostów Województwa Wileńskiego oraz do Pana Prezydenta m. Wilna w sprawie obowiązkowej rejestracji zachorowań na twardziel (Rhinoscleroma)	313
218 Okólnik Nr. 26 Wojewody Wileńskiego z dnia 29 listopada 1930 r. do PP. Starostów Województwa Wileńskiego w sprawie formy podpisywania pism, wychodzących ze starostwa	314
219 Pismo okólne Wojewody Wileńskiego z dnia 1 grudnia 1930 r. do wszystkich PP. Starostów Powiatowych Województwa Wileńskiego i P. Prezydenta m. Wilna w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania	315
220 Obwieszczenie Wojewody Wileńskiego z dnia 1 grudnia 1930 r. w przedmiocie ustalenia ilości i rozmieszczenia zakładów do sprzedaży i wyszynku napojów alkoholowych na 1931 r.	319
221 Ogłoszenie Wojewody Wileńskiego z dnia 1 grudnia 1930 r. o czasach ochrony na zwierzynę w roku 1931	321
222 Orzeczenia Wojewody Wileńskiego o uznaniu poszczególnych lasów za ochronne	322
223 Orzeczenia Wojewody Wileńskiego o zdjęciu ochronności z działek leśnych	323
224 Ogłoszenie Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego o miejscach praktyki szpitalnej dla lekarzy na terenie Województwa Wileńskiego	323
225 Rejestracja Stowarzyszeń	324
226 Rejestracja Cechów	325
227 Odebranie debitu pocztowego	325
Poz.: 228 Zarządzenie Prezesa Sądu Okręgowego w Wilnie z dnia 22 sierpnia 1930 r. Nr. 530 w sprawie podziału okręgu Sądu Okręgowego w Wilnie na rewiry egzekucyjne	326
229 Zarządzenie Prezesa Sądu Okręgowego w Wilnie z dnia 4 października 1930 r. Nr. 630 o wyznaczeniu komornikom sądowym rewirów egzekucyjnych w okręgu Sądu Okręgowego w Wilnie	327
230 Obwieszczenia Sądów Powiatowych w sprawach spadkowych	327
231 Ogłoszenia sądowe (postępowanie upadłościowe, zaginione weksle)	328
232 Obwieszczenie Pisarza Hipotecznego przy Sądzie Okręgowym w Wilnie o regulacji hipotek	329
Poz.: 233 Obwieszczenia Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie i Pogranicznego Komisarza Ziemskiego w Wilnie o postępowaniu scaleniowym	330
234 Obwieszczenie Okręgowego Urzędu Ziemskiego w Wilnie o postępowaniu szacunkowym przymusowo wykupywanych majątków	332
Poz.: 235 R u c h s ł u ż b o w y:	
A) W Urzędzie Wojewódzkim Wileńskim i w starostwach województwa wileńskiego	333
B) W okręgu wileńskim Dyrekcji Cel w Warszawie	334
C) W sądownictwie na terenie województwa wileńskiego	334
D) W Dyrekcji Lasów Państwowych na terenie województwa wileńskiego	335
E) W Wileńskim Okręgowym Urzędzie Miar i Miejscowym Urzędzie Miar	336
F) W urzędach ziemskich	336
G) W Dyrekcji Poczty i Telegrafów na terenie województwa wileńskiego	337
Poz.: 236 Orzecznictwo Najwyższego Trybunału Administracyjnego. Ściąganie przez Magistrat opłat za wodę i kanalizację	338

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Komunikat o zaprzysiężeniu mierniczych przysięgłych	338
Ogłoszenie Magistratu miasta Wilna o funkcjonujących odcinkach miejskich kanałów ściekowych	339

Komunikat o zagubieniu pleczęci urzędowej i odznaki wójtowskiej	Str. 339
Ogłoszenie o wpisie do Rejestru Spółdzielni Sądu Okr. w Wilnie	339
Obwieszczenie likwidatora mienia b. Pierwszego Towarzystwa Kolei Dojazdowych w Rosji	339
Komunikat Komitetu Floty Narodowej	339
Ogłoszenia różne	340
Ogłoszenia o zagubionych dokumentach	340

PISMO POŻEGNALNE

WOJEWODY WILEŃSKIEGO WŁADYSŁAWA RACZKIEWICZA

Do P. P. Naczelników Wydziałów Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego.

Rozstając się z Panami, poczuwam się do miłego obowiązku wyrażenia serdecznej podzięk za uwieńczoną wieloma realnymi wynikami, skoordynowaną i rzetelną współpracę Panów dla dobra Państwa i kraju.

Za Panów pośrednictwem żegnam wszystkich podległych mi urzędników, dla których harmonijnej i oddanej pracy żywiłem przez cały czas prawdziwe uznanie.

(—) WŁ. RACZKIEWICZ
Wojewoda.

Wilno, dnia 10 grudnia 1930 r.

PISMO POŻEGNALNE

WOJEWODY WILEŃSKIEGO WŁADYSŁAWA RACZKIEWICZA

do P. P. Starostów Powiatowych Województwa Wileńskiego.

Ustępując ze stanowiska Wojewody Wileńskiego po sześciu latach urzędowania, pragnę wyrazić Panom, jako najbliższym współpracownikom moim, podziękowanie za rzetelną, harmonijną współpracę.

Proszę Panów o wyrażenie takiegoż podziękowania wszystkim urzędnikom Starostw, których ofiarną i sumienną pracę miałem sposobność przez lata swego urzędowania wielokrotnie stwierdzić. Zwracam się również do Panów, jako do Przewodniczących Wydziałów Powiatowych, z prośbą o wyrażenie podziękowania członkom Sejmików, Wydziałów Powiatowych, Magistratów i Rad Gminnych, następnie burmistrzom, wójtom, pracownikom biur Wydziałów Powiatowych i sekretarzom gminnym, za współdziałanie na terenie samorządów, będącego owocnym uzupełnieniem prac administracji w zakresie gospodarczym.

Praca w administracji państwowej i samorządowej dla każdego, kto rozumie, czym jest dzień dzisiejszy w tworzeniu jutra, — w tworzeniu państwowej ciągłości — dawać musi osobiste zadowolenie, polegające na możliwości oddziaływania na bieg i kształtowania się życia na terenie. A dotyczy wszak ona terenu, którego charakter usiłowała w zasadniczych rysach, bo w istocie jego historycznej tradycji i indywidualnego oblicza spaczyć ręka obca. Ręka ta systematycznie oddziaływała w przeciagu lat stu kilkudziesięciu i mimo bohaterkich tej ziemi przeciwstawień, dążyła do rezultatów, których ujemne skutki odczuwały się boleśnie przez czas dłuższy.

Pracą swoją przyczyniliście się Panowie do usunięcia tych obcych tej ziemi naleciałości. W codziennej pozytywnej pracy na wszystkich odcinkach wytworzone zostały warunki w których kształtuje się nasza idea państwowa i krzepną poczynania w dziedzinie gospodarczej i kulturalnej.

Opuszczając stanowisko Wojewody, życzę Panom, abyście w pracy tej jaknajwiększe osiągnęli rezultaty.

(—) WŁ. RACZKIEWICZ
Wojewoda.

Wilno, dnia 10 grudnia 1930 r.

DZIAŁ URZĘDOWY

211.

ROZPORZĄDZENIE PORZĄDKOWE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 5 listopada 1930 r.

w sprawie utrzymywania i prowadzenia publicznych sal zabaw tanecznych.

Na podstawie art. 108 p. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) oraz za zgodą Wydziału Wojewódzkiego zarządzam co następuje:

§ 1.

Utrzymywanie i prowadzenie publicznych sal zabaw tanecznych bez zezwolenia Wojewody jest zakazane.

§ 2.

Salami zabaw tanecznych są przedsiębiorstwa przeznaczone na urządzenie publicznych zabaw tanecznych za pobieraniem opłaty wstępu.

§ 3.

Zezwolenie na utrzymywanie i prowadzenie publicznej sali zabaw tanecznych nie będzie wydane osobie:

- 1) nie cieszącej się nieskazitelną opinią moralną i nie dającej gwarancji, że udzielone zezwolenie nie będzie przez nią lub osoby trzecie wykorzystane w celach przeciwnych moralności publicznej, względnie uprawianie gier hazardowych, wyszynku alkoholu i t. p.;
- 2) która w okresie 10-letnim poprzedzającym wniesienie podania była karana sądownie za popełnienie zbrodni lub występku.

§ 4.

Zezwolenie na utrzymywanie i prowadzenie sal zabaw tanecznych będzie wydane tylko na sale, które mogą pomieścić co najmniej 20 par tańczących.

§ 5.

Lokal publicznej sali zabaw tanecznych winien odpowiadać warunkom:

- 1) bezpieczeństwa budowlanego i pożarowego;
- 2) sanitarnym.

Lokal ten nie może mieć żadnego bezpośredniego połączenia z mieszkaniem prywatnym.

§ 6.

Zezwolenia na utrzymywanie i prowadzenie publicznych sal zabaw tanecznych wydaje się na okres roku kalendarzowego.

Zezwolenie może być cofnięte przed upływem tego terminu w razie ukarania jego posiadacza lub osoby go zastępującej za przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia lub w razie odpadnięcia któregośkolwiek z warunków wymaganych dla udzielenia zezwolenia.

§ 7.

Właściciel publicznej sali zabaw tanecznych może umieścić w domu, w którym sala się znajduje jedynie szyld z napisem „Publiczna sala zabaw tanecznych” i ze wskazaniem imienia i nazwiska właściciela.

Rozmiar szyldu nie może przekraczać 40 × 30 cm.

§ 8.

Utrzymującemu i prowadzącemu publiczną salę zabaw tanecznych zabrania się urządzania na sali lekcji tańców lub odnajmowanie sali w tymże celu.

§ 9.

W lokalu publicznej sali zabaw tanecznych winny być umieszczone w miejscu widocznym:

1) zezwolenie na utrzymywanie publicznej sali zabaw tanecznych (w oryginale lub uwierzytelnionym odpisie);

2) wyciąg z niniejszego rozporządzenia zawierający §§ 1, 4, 7, 8, 10, 11, 12, 13 i 14.

W skład urządzenia lokalu mogą wchodzić tylko takie meble, które są niezbędne w związku z utrzymaniem sali zabaw tanecznych.

§ 10.

W lokalu publicznej sali zabaw tanecznych może być urządzony bufet, przy zachowaniu obowiązujących pod tym względem przepisów.

Potrawy i napoje mogą być wydawane tylko do spożycia na miejscu.

Podawanie i wyszyk napojów alkoholowych jest zakazane.

§ 11.

Wzbronione jest wpuszczanie na publiczną salę zabaw tanecznych:

- 1) młodzieży poniżej 18 lat bez stosownej opieki (rodziców, uprawnionego opiekuna, męża);
- 2) osób w stanie nietrzeźwym;
- 3) osób mogących zakłócić porządek lub obyczajność publiczną.

§ 12.

Obowiązkiem właściciela publicznej sali zabaw tanecznych jest przestrzeganie aby na sali:

- 1) nie był zakłócany spokój publiczny lub obrażana moralność publiczna;
- 2) nie uprawiano gier;
- 3) nie przynoszono i nie pito napojów alkoholowych;
- 4) nie przebywały osoby w myśl § 11 do tego nie uprawnione;
- 5) nie było więcej osób niż wymieniono w zezwoleniu.

§ 13.

Osoby prowadzące publiczną salę zabaw tanecznych z ramienia lub w zastępstwie właściciela czasowo lub stale ponoszą odpowiedzialność narówni z właścicielem za przestrzeganie przepisów niniejszego rozporządzenia.

Osobami takimi mogą być tylko osoby odpowiadające warunkom przewidzianym w § 3.

§ 14.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karze na zasadzie art. 111 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86).

§ 15.

Przepisy niniejszego rozporządzenia nie dotyczą t. zw. dancinów w restauracjach i kawiarniach.

§ 16.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze województwa wileńskiego.

Zezwolenia na publiczne sale zabaw tanecznych wydane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia zachowują ważność do czasu na jaki zostały wydane, z tem jednak, że sale te winny być dostosowane do warunków niniejszego rozporządzenia w terminie do 6 miesięcy od chwili wejścia w życie rozporządzenia.

(—) Wł. Raczkiewicz
Wojewoda.

212.

ROZPORZĄDZENIE PORZĄDKOWE**Wojewody Wileńskiego**

z dnia 5 listopada 1930 r.

w sprawie szkół tańców towarzyskich.

Na podstawie art. 108 p. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86) i za zgodą Wydziału Wojewódzkiego zarządzam co następuje:

§ 1.

Zakładanie i prowadzenie szkół tańców towarzyskich bez zezwolenia Wojewody jest zakazane.

§ 2.

Szkołami tańców towarzyskich są zakłady, w których dla celów towarzyskich i wyrobienia estetyki ruchów oraz form towarzyskich udziela się indywidualnie lub zbiorowo nauki tańców towarzyskich za umówionym wynagrodzeniem.

§ 3.

Zezwolenia na prowadzenie szkoły tańców towarzyskich w żadnym razie nie będą wydawane osobom:

1) nie posiadającym fachowych kwalifikacji i nie dających gwarancji zgodnego z przepisami prowadzenia szkoły tańców towarzyskich;

2) nie cieszącym się nieskazitelną opinią moralną;

3) które w okresie 10-letnim poprzedzającym wniesienie podania były karane sądownie za popełnienie zbrodni lub występku.

Otrzymujący zezwolenie obowiązany jest prowadzić szkołę osobiście. W wypadku choroby lub innej okoliczności uniemożliwiającej czasowo prowadzenie szkoły, właściciel szkoły może się zastąpić przez inną osobę odpowiadającą warunkom wymienionym w niniejszym paragrafie pod warunkiem uzyskania na to zgody władzy, która udzieliła zezwolenia.

§ 4.

Lokal przeznaczony na szkołę tańców towarzyskich (sale nauki, poczekalnia, szatnia, kancelaria) winien odpowiadać warunkom:

- 1) bezpieczeństwa budowlanego i pożarowego;
- 2) sanitarnym.

Lokal ten winien w czasie trwania nauki tańców być zupełnie odosobnionym od mieszkania kierownika szkoły oraz od innych mieszkań, a w skład jego urządzenia mogą wchodzić tylko takie meble, które są niezbędne w związku z prowadzeniem szkoły.

§ 5.

Prowadzenie szkoły tańców towarzyskich w publicznych salach zabaw tanecznych lub w domach, gdzie mieści się taka sala, jest zabronione.

§ 6.

Zezwolenie na prowadzenie szkół tańców towarzyskich może być cofnięte w każdym czasie w razie ukarania jego posiadacza za przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia lub w razie ujawnienia braku któregośkolwiek z warunków, od którego udzielenie zezwolenia jest zależne.

§ 7.

Właściciel szkoły tańców może umieścić na domu, w którym szkoła się znajduje jedynie szyld z napisem

„Szkoła tańców towarzyskich“ i ze wskazaniem imienia i nazwiska właściciela.

Wszelkie inne dodatki są zakazane.

Rozmiar szyldu nie może przekraczać 40 × 30 cm.

§ 8.

W lokalu szkoły winny być umieszczone w miejscu widocznym:

1) zezwolenie na prowadzenie szkoły tańców towarzyskich (w oryginale lub uwierzytelnionym odpisie);

2) wyciąg z niniejszego rozporządzenia zawierający §§ 1, 4, 9, 10, 11, 12 i 14;

3) rozkład zajęć w szkole, w formie tablicy, ze wskazaniem dni i godzin przeznaczonych na wykłady wzgl. lekcje wprawne.

§ 9.

Właściciel szkoły obowiązany jest prowadzić księgę sznurową, paraflowaną i należycie zaświadczoną przez powiatową władzę admin. ogólnej (Starostwo powiatowe wzgl. grodzkie), zawierającą kolejny imienny spis osób, uczęszczających na naukę tańców towarzyskich, ze wskazaniem adresów.

Tak księga za czas bieżący jak i księgi z okresów ubiegłych winny być przedkładane do kontroli na każde żądanie władz.

§ 10.

Do szkoły tańców towarzyskich nie wolno wpuszczać więcej osób ponad ilość wymienioną w zezwoleniu.

§ 11.

W szkołach tańców towarzyskich jest zabronione:

1) nauczanie względnie demonstrowanie ruchów lub figur nieprzyzwoitych lub obrażających moralność;

2) wpuszczanie na salę na czas wykładów lub lekcji wprawnych osób postronnych, wyjąwszy rodziców i prawnych opiekunów małoletnich uczniów i uczennic. Na czas lekcji wprawnych mogą poza tem być dopuszczeni uczniowie i uczennice z poprzednich kursów tańca tejże szkoły;

3) posługiwanie się innymi instrumentami muzycznymi niż gramofonem, fortepianem (pianinem) lub skrzypcami, przyczem zespół muzyczny nie może być większy ponad dwie osoby. Zakazaniem jest używanie hałaśliwych instrumentów muzycznych jak automaty orkiestrowe, przyrządy jazzowe, bębny i t. p.;

4) udzielanie lekcji wprawnych przed godziną 10 lub po godzinie 23-ej;

5) utrzymywanie bufetów względnie wydawanie jakichkolwiek zakąsek lub napoi.

Woda do picia wina być podawaną bezpłatnie.

§ 12.

Obowiązkiem właściciela szkoły jest dopilnować, aby uczniowie i uczennice:

1) nie przynosili ze sobą do lokalu szkoły napoi alkoholowych lub przedmiotów mogących zakłócić spokój albo obrażać moralność publiczną;

2) nie uprawiali w lokalu żadnych gier;

3) zachowywali się w lokalu należycie.

Ten sam obowiązek ciąży na każdej osobie prowadzącej z ramienia właściciela poszczególne wykłady wzgl. lekcje wprawne.

§ 13.

Urządzanie w szkołach tańców towarzyskich specjalnych obchodów w związku z zakończeniem roku szkolnego może się odbywać za oddzielnym zezwoleniem powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 14.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karze na zasadzie art. 111 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 86).

§ 15.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze województwa wileńskiego.

Zezwolenia na szkoły tańców towarzyskich wydane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia zachowują ważność do czasu na jaki zostały wydane, z tem jednak, że szkoły te winne być dostosowane do warunków niniejszego rozporządzenia w terminie do 6 miesięcy od chwili wejścia w życie rozporządzenia.

(—) Wł. Raczkiewicz
Wojewoda.

213.

ROZPORZĄDZENIE**Wojewody Wileńskiego**

z dnia 4 grudnia 1930 roku

o wysokości świadczeń oraz należności egzekwacyjnych w trybie administracyjnym w Województwie Wileńskiem.

Na podstawie art. 9 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22-go marca 1928 roku o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342) zarządzam co następuje:

§ 1.

Wysokość sumy (kwoty pieniężnej) do jakiej może sięgać wartość świadczenia względnie przedmiotu egzekucji, w wypadkach, gdy gmina dokonywa egzekucji na żądanie władz nie będących władzami egzekucyjnymi ustala się:

a) dla gmin wiejskich do 1000 zł. (tysiąc zł.);

b) dla miast nie wydzielonych z powiatowych Związków Komunalnych do 3.000 (trzech tysięcy) złotych.

c) dla miasta wydzielonego z powiatowego Związku Komunalnego a mianowicie dla m. Wilna do 5.000 zł. (pięciu tysięcy).

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 3.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 30 czerwca 1928 roku w przedmiocie egzekucji w trybie administracyjnym (Wil. Dz. Woj. Nr. 9 z dnia 30 czerwca 1928 roku).

Wojewoda

w/z (—) Kirtiklis

Wicewojewoda

214.

ROZPORZĄDZENIE**Wojewody Wileńskiego**

z dnia 4 grudnia 1930 r.

o obowiązku urzędowego badania zwierząt racicowych przy załadunku i wyładunku na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych położonych na terenie Województwa Wileńskiego.

Na podstawie § 9 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22. III. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 408) o zaopatrywaniu zwierząt na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych za zgodą Ministerstwa Rolnictwa z dnia 7-go listopada 1930 r. Nr. 8483 W. II zarządzam do odwołania co następuje:

§ 1.

Wszystkie zwierzęta racicowe, jako to bydło rogate, owce, kozy i świny przy załadunku i wyładunku na stacjach kolejowych i przystaniach wodnych, podlegają badaniu przez właściwego powiatowego lekarza weterynaryjnego. Przy wyładunku tych zwierząt w rzeźniach, połączonych z torem kolejowym, badania dokonywa właściwy miejski lekarz weterynaryjny.

§ 2.

Osoby zainteresowane winny zawiadomić o zamierzonym załadunku lub wyładunku zwierząt racicowych właściwego powiatowego lekarza weterynaryjnego najpóźniej na 12 godzin przed załadunkiem lub wyładunkiem.

§ 3.

O wyniku badania powiatowy lekarz weterynaryjny winien wystawić świadectwo zdrowia według przepisanej wzoru na każdy wagon osobno i dołączyć przynależne świadectwa miejsca pochodzenia podając na świadectwie zdrowia ich ilość, datę załadunku, numer wagonu, oraz liczbę dziennika badania. Na każdym świadectwie miejsca pochodzenia powiatowy lekarz weterynaryjny winien oznaczyć numer świadectwa zdrowia, do którego się dołączają pomienione świadectwa pochodzenia i zaopatrzyć je w swój podpis.

§ 4.

Zabrania się ładowania zwierząt racicowych do wagonów nienależycie oczyszczonych i odkażonych.

§ 5.

Koszty badania ponoszą osoby zainteresowane w myśl § 1—5 rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 23 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42 poz. 409).

§ 6.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karom, przewidzianym w rozdziale VII Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. III. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673).

§ 7.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 15 grudnia 1930 r.

Wojewoda

w/z (—) Kirtiklis

Wicewojewoda

215.

ROZPORZĄDZENIE**Wojewody Wileńskiego**

z dnia 4 grudnia 1930 r.

o obowiązku oczyszczania i odkażania wagonów i ramp po transportach zwierząt racicowych na terenie Województwa Wileńskiego.

Na mocy art. 16 pkt. „b” Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77 poz. 673) zarządzam co następuje:

§ 1.

Wagony kolejowe, służące do transportu zwierząt racicowych winny być poddawane obostrzonemu odkażaniu w myśl pkt. 5 części VII C art. 40 przepisów gospodarki wagonowej. Po dokonaniu dezynfekcji władze kolejowe zaopatrują każdy odkażony wagon w nalepki według wzoru, ustalonego w przepisach kolejowych.

§ 2.

Po wyładowaniu zwierząt racicowych na stacjach kolejowych winny być oczyszczone i odkażone rampy, miejsca postoju, tudzież wszystkie narzędzia i przedmioty, użyte przy wyładowywaniu tych zwierząt.

§ 3.

Powiatowi względnie upoważnieni do ładowania zwierząt lekarze weterynaryjni winni przy naładunku zwierząt dokładnie zbadać, czy podane wagony nadają się ze względów sanitarno-weterynaryjnych do załadowania zwierząt oraz czy są zaopatrzone w nalepki, stwierdzające dokonanie dezynfekcji, o ile wagony te poprzednio były użyte do przewozu zwierząt lub surowców zwierzęcego pochodzenia. Urzędujący lekarze weterynaryjni przy udziale funkcjonariusza policji państwowej mają obowiązek dopilnować, by wagony, po wyładowaniu zwierząt racicowych, były zaplombowane i zaopatrzone w nalepki: „obostrzone odkażenie”.

§ 4.

Zabrania się ładowania zwierząt racicowych do wagonów, uprzednio użytych do przewozu tego gatunku zwierząt i nie poddanych obostrzonemu odkażaniu.

Wyjątki stanowią drobne przesyłki zwierząt, przewożonych w klatkach albo skrzyniach.

§ 5.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia podlegają karze przewidzianej w rozdz. VII wyżej powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 15 grudnia 1930 r.

L. VIII-1971/W.

Wojewoda
w/z (—) Kirtiklis
Wicewojewoda

216.

ROZPORZĄDZENIE**Wojewody Wileńskiego**

z dnia 5 grudnia 1930 r.

w sprawie szerokości ścieżek holowniczych na splawnych odcinkach rzek Województwa Wileńskiego.

Na podstawie art. 186 p. a ust. 1, art. 28 p. 1 i 4 oraz art. 35 Ustawy Wodnej z dnia 19 września 1922 roku w brzmieniu ogłoszonym w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 19 czerwca 1928 r. Nr. 62, poz. 574 oraz po wysłuchaniu opinii Wojewódzkiej Rady Wodnej z dnia 26 lutego 1929 roku, wyznaczam szerokość ścieżek holowniczych na splawnych odcinkach rzek Województwa Wileńskiego, jak niżej:

L.p.	Nazwa rzeki.	Szerokość ścieżki holowniczej.
1.	Wilja	10 mtr.
2.	Serwecz	6 „
3.	Rybczanka	6 „
4.	Ilja	6 „
5.	Usza	6 „
6.	Narocz	6 „
7.	Uzła	4 „
8.	Spiahlica	4 „
9.	Oszmianka	6 „
10.	Łosza	4 „
11.	Żejmiana	6 „
12.	Kjawna	4 „
13.	Kretonka	4 „
14.	Łokaja	4 „
15.	Perszojuszna	4 „
16.	Sora	4 „
17.	Miera	4 „
18.	Poddubinka-Dubinka	4 „
19.	Wilenka	4 „
20.	Mereczanka	6 „
21.	Solcza	4 „
22.	Wisłoczka	4 „
23.	Meryca	4 „
24.	Dźwina	10 „
25.	Dzisna	10 „
26.	Dryświata	6 „
27.	Birwita	6 „
28.	Miadziołka	4 „
29.	Łuczajka	4 „
30.	Połowica	4 „
31.	Hołbejca	4 „
32.	Duniłowiczanka	4 „
33.	Janka	4 „
34.	Berezowica	4 „
35.	Mniuta	6 „
36.	Bołta-Wolta	4 „
37.	Wiata	4 „
38.	Chrabrówka	4 „
39.	Drujka	6 „

(—) Kirtiklis
p. o. Wojewody

217.

OKÓLNİK № 24**Wojewody Wileńskiego**

z dnia 25 listopada 1930 r.

do wszystkich PP. Starostów Województwa Wileńskiego oraz do Pana Prezydenta m. Wilna w sprawie obowiązkowej rejestracji zachorowań na twardziel (Rhinoscleroma).

L. 3332/VI.

Podając poniżej do wiadomości i ścisłego stosowania okólnik Min. Spr. Wewn. Nr. 175 z dnia 30 września 1930 r. L. Z. Z. 2987/30 w sprawie wymienionej w nagłówku, zarządzam co następuje: zarządy wszystkich zakładów leczniczych (kliniki, szpitale, lecznice, poradnie i t. p.) oraz wszyscy lekarze z terenu Województwa Wileńskiego o każdym przypadku zachorowania na twardziel stwierdzonym w okresie od 1-go sierpnia r. b. i na przyszłość powinni przysyłać zgłoszenia na kartach rejestracyjnych ustalonego wzoru w 2-ch egzemplarzach do odpowiednich lekarzy powiatowych (na terenie m. Wilna do Sekcji Zdrowia Magistratu).

Lekarze powiatowi (Sekcja Zdrowia Magistratu m. Wilna) będą wydawać bezpłatnie osobom zainteresowanym powyższe karty rejestracyjne. Lekarze powiatowi (Sekcja Zdrowia Magistratu m. Wilna) po otrzymaniu wypełnionych kart rejestracyjnych niezwłocznie przesyłają je bezpośrednio: jeden egzemplarz do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Departament V Służby Zdrowia), drugi zaś do Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego (Wydział Zdrowia Publicznego).

W końcu nadmieniam, iż winni niezgłoszenia zachorowań na twardziel do odpowiednich władz ulegną karze w drodze administracyjnej grzywną do 1000 złotych lub aresztu do 3-ch miesięcy w myśl art. 25 ustawy z dnia 25 lipca 1919 roku w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób, występujących nagminnie (Dz. Ust. R. P. 1919 r. Nr. 67, poz. 402).

(—) Wł. Raczkiewicz
Wojewoda.

Zał. okólnik Nr. 175 i wzór
karty rejestracyjnej.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych

Warszawa, dn. 30/IX 1930 r.

Nr. Z. Z. 2987/30.

Przedmiot:
obowiązkowa rejestracja
zachorowań na twardziel
(Rhinoscleroma).

OKÓLNİK № 175.

**Do Panów Wojewodów i Pana Komisarza Rządu
m. st. Warszawy.**

Lata powojenne wykazały, że przewlekła choroba zakaźna twardziel (Rhinoscleroma) zaczyna się powoli szerzyć w całej prawie Europie. Spostrzeżenia te potwierdzone zostały przez Czechosłowację, Jugosławię, Włochy i Szwajcarię. W Rzeczypospolitej Polskiej również liczba przypadków twardzieli znacznie wzrosła, gdyż przypadki jej zaczynają się pojawiać w miejscowościach, gdzie dotychczas wcale albo rzadko były notowane. Naprzykład na Wileńszczyźnie, gdzie przed wojną lekarze specjaliści prawie jej nie spotykali, obecnie klinika otolaryngologiczna corocznie notuje po kilkanaście nowych przypadków tej choroby, zaś na kli-

nice otolaryngologicznej we Lwowie obserwowano w latach 1910 do 1920 roku 457 przypadków tej choroby, a w Krakowie od 1894 do 1910 — 273 przypadki.

Wobec bezwarunkowo zakaźnego charakteru tej choroby koniecznym jest ustalenie, gdzie choroba ta występuje, jakie są drogi jej szerzenia i jaka jest liczebność przypadków twardzieli na terenie Polski, która jest jednym z państw, gdzie najbardziej choroba ta zagnieżdżyła się.

Jak wiadomo ze Zjazdu Ogólno-Słowiańskiego, rejestrację chorych twardzielowych wprowadziła już u siebie Czechosłowacja. Przeprowadzono ją również w zachodnich prowincjach Rosji Sowieckiej (wiadomości z prasy lekarskiej rosyjskiej).

Na terenie Rzeczypospolitej powstał Polski Komitet Narodowy do walki z twardzielą, na czele którego stoją Profesor Uniwersytetu Wileńskiego Dr. Jan Szmurło oraz Prezes Polskiego Towarzystwa Otolaryngologicznego Dr. Jan Czarnecki.

W związku z podjętą akcją wydane zostało w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 52 z dn. 29 lipca r. b. poz. 439 rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 lipca r. b. w sprawie obowiązkowego zgłaszania zachorowań na twardziel (Rhinoscleroma), obowiązujące w ciągu 6-ciu miesięcy od dnia ogłoszenia. Rozporządzenie to będzie następnie przedłużone na dalszy 6-miesięczny okres.

Obecnie stosownie do § 2 wyżej powołanego rozporządzenia Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Departament V Służby Zdrowia) przesyła karty rejestracyjne celem rozesłania ich Starostwom (lekarzom powiatowym), klinikom otolaryngologicznym i zarządom wszystkich szpitali. W razie wyczerpania zapasu kart należy je zapotrzebować w Departamencie Służby Zdrowia.

Zechce Pan Wojewoda wydać odpowiednie zarządzenia co do zgłaszania twardzieli na terenie Województwa oraz polecić Starostwom (lekarzom powiatowym), aby na załączonych kartach rejestracyjnych przysyłały zgłoszenia o każdym przypadku zachorowania na twardziel bezpośrednio do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych (Departamentu Służby Zdrowia), jakoteż do Województwa.

O przypadkach twardzieli, które w myśl wyżej powołanego rozporządzenia zostały już zarejestrowane w ubiegłych tygodniach, należy również nadesłać dane na załączonych kartach rejestracyjnych.

(—) Dr. Piestrzyński

Dyrektor Departamentu Służby Zdrowia.

Załącznik 1.

WZÓR

Województwo.....

Powiat.....

KARTA REJESTRACYJNA**o zachorowaniu na Twardziel (Rhinoscleroma)**

Imię i nazwisko

Data urodzenia (wiek)..... Wyznanie.....

Miejsce pobytu obecne i od kiedy

(z oznaczeniem czasu)

Miejsce pobytu poprzednie

Zajęcie obecne

Od kiedy

Początek choroby: a) chrypka

b) trudności w oddychaniu

Czy poprzednio nie chorował na podobną chorobę

Czy w rodzinie ktoś nie choruje lub nie chorował na podobną chorobę (jeżeli tak — wymienić imię, nazwisko, stopień pokrewieństwa i miejsce zamieszkania)

Czy w miejscu obecnego pobytu lub w poprzednich miejscach pobytu ktoś nie choruje lub nie chorował na podobną chorobę (wymienić imię, nazwisko i adres)

Czy leczył się gdzie i kiedy

Miejscowość dnia 193.....r.

Podpis lekarza
zgłaszającego.

218.

OKÓLNİK Nr. 26

Wojewody Wileńskiego

z dnia 29 listopada 1930 r.

Do PP. Starostów Województwa Wileńskiego w sprawie formy podpisywania pism, wychodzących ze starostwa.

L. dz. I. 3517.

Zauważyłem, że pomimo wejścia w życie z dniem 6 sierpnia r. b. rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 30. VI. r. b. w sprawie wewnętrznej organizacji starostw oraz trybu ich urzędowania, które zostało wydane w porozumieniu z Ministrami Pracy i Op. Społ., Przemysłu i Handlu, Robót Publicznych, Rolnictwa oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 464) — nie są przestrzegane w praktyce te zasady rozporządzenia, które nie budzą wątpliwości i nie wymagają bliższego uregulowania mojem zarządzeniem wykonawczem.

Przedewszystkiem chcę zwrócić uwagę PP. Starostów na konieczność ścisłego przestrzegania w praktyce naczelnej zasady powołanego rozporządzenia, że starostwo jest organem starosty i jako takie występuje na zewnątrz tylko w imieniu starosty, nigdy zaś samodzielnie (§§ 3 i 4).

W związku z powyższą zasadą rozporządzenie reguluje szczegółowo (§ 4) formę, w jakiej winny wychodzić ze starostwa pisma urzędowe.

Stwierdzam, że ciągle jeszcze otrzymuję z niektórych starostw pisma podpisywane osobiście przez PP. Starostów na blankietach z nagłówkiem „Starostwo etc.” — i odwrotnie — pisma z podpisem Zastępcy Starosty lub innego urzędnika zaopatrzone są częstokroć w nagłówku „Starosta etc.”.

Zdarzają się również wypadki, że niektórzy p. p. Zastępcy Starostów przy podpisywaniu pism

za Starostę używają formy: „w/z (w zastępstwie) Starosty”, a pozatem nawet „P. o. Starosty” — w tych razach, gdy im ten tytuł nie przysługuje.

Powyższy sposób podpisywania pism wychodzących ze starostwa, stoi w wyraźnej sprzeczności z przepisami omawianego rozporządzenia, gdyż brzmienie § 4 (ustęp 8) rozporządzenia nie budzi żadnych wątpliwości, kiedy mówi, że „wszystkie pisma, których nie podpisuje starosta osobiście, podpisywane są z oznaczeniem „za starostę”. Oczywiście, jako odstępstwo od tej zasady przewiduje rozporządzenie w ściśle określonych wypadkach (ustęp ostatni i przedostatni § 4-go) podpisywanie z oznaczeniem „z polecenia starosty” lub „p. o. starosty”.

Dla uniknięcia na przyszłość błędnej interpretacji powyższego rozporządzenia w tej kwestji — polecam stosowanie się do niżej podanych wyjaśnień i przykładów. Wszelki inny sposób podpisywania pism, sprzeczny z zasadami rozporządzenia, winien być **bezwzględnie zaniechany**.

Podpisywanie pism wychodzących ze starostwa, winno się zatem odbywać w następujący sposób:

1) Pisma podpisywane osobiście przez Starostę, winny być **zawsze** zaopatrzone w nagłówek: „Starosta powiatowy (grodzki)” z dodaniem nazwy przymiotnikowej powiatu (np. Starosta powiatowy wileńsko-trocki, Starosta grodzki wileński i t. p.).

2) Wszyscy inni urzędnicy podpisują pisma na blankiecie z nagłówkiem: „Starostwo powiatowe (grodzkie)” z wyraźnym oznaczeniem przy podpisie: „Za starostę powiatowego (grodzkiego)”, umieszczając pod podpisem wyraźne brzmienie swego nazwiska i tytułu urzędowego, jak np.:

- a) „Za Starostę — x. y. Referendarz”,
- b) „Za Starostę — x. y. Asesor”,
- c) „Za Starostę — x. y. Lekarz Powiatowy” itp.

3) Urzędnik, wyznaczony przezemnie na stałego Zastępcę Starosty, wyjątkowo może podpisywać „Za Starostę — x. y. Zastępcę Starosty”, nie używając już w tym wypadku swego tytułu urzędowego (np. referendarz, asesor). Odstępstwo to nie może mieć jednak zastosowania odnośnie aprobaty przez Zastępcę Starosty tych spraw, które wymieniony załatwia jako referent i co do których, jako do referenta, ma zastosowanie zarządzenie Wojewody wzgl. Starosty, określające zakres upoważnienia referentów do ostatecznej samodzielnej aprobaty pewnej kategorii spraw. Załatwienia tej kategorii spraw Zastępcą Starosty, jako referent, podpisuje podobnie, jak inni referenci („Za Starostę — x. y. Referendarz, Asesor i t. p.”).

Wprowadzić pojęcie „zastępcy starosty” nie jest tytułem urzędowym, gdyż nie jest objęte tabelą stanowisk, dołączoną do rozporządzenia Rady Min. z dn. 26. VI. 24 r. (i uzupełnianą późniejszymi rozporządzeniami), to jednakże mając na względzie, że powołane na wstępie niniejszego okólnika rozporządzenie tego pojęcia używa odnośnie urzędnika, wyznaczonego przezemnie do stałego zastępstwa starosty — podana tu forma podpisywania pism przez Zastępcę Starosty nie będzie kolidowała z obowiązującymi w tej dziedzinie przepisami prawnymi.

4) Ustęp końcowy § 4 rozporządzenia mówi, że „urzędnik któremu poruczono pełnienie funkcji starosty, podpisuje „p. o. starosty”.

Z zestawieniem tego przepisu z postanowieniami §§ 29 i 30 wynika, że wyznaczony przezemnie stały Zastępcą Starosty z mocy samego rozporządzenia (§ 29) jest upoważniony do zastępowania Starosty jako szefa administracji ogólnej, a na wypadek niemożności pełnienia przez starostę obowiązków służbowych

albo na wypadek jego urlopu (§ 30) Zastępcą Starosty zastępuje Starostę, przyczem w tym ostatnim wypadku przechodzą na Zastępcę Starosty **wszystkie** uprawnienia i obowiązki starosty

Mając na względzie przepisy § 30 rozporządzenia stwierdzam, że na przyszłość w razie zaistnienia w którymkolwiek ze starostw warunków, przewidzianych w tymże, paragrafie, nie będę każdorazowo upoważniał pp. Zastępców Starostów do obejmowania wszystkich funkcji Starosty, gdyż takie upoważnienie zawiera w sobie właśnie § 30. Upoważnienia tego rodzaju będą miały nadal zastosowanie jedynie w wypadkach zaistnienia warunków, przewidzianych w § 30 ustęp 1-szy (passus 2-gi) i ustęp 2-gi.

Z powyższego wynika niewątpliwie, że w czasie niemożności pełnienia przez Starostę obowiązków służbowych, jak również w czasie jego urlopu — Zastępcą Starosty podpisuje pisma wychodzące ze starostwa, na blankietach z nagłówkiem „Starosta powiatowy (grodzki)” (vide ustęp drugi § 4), lecz — nie inaczej, jak z oznaczeniem „Za Starostę — x. y. Zastępcę Starosty” — w myśl zasady rozporządzenia, że **wszystkie pisma, których nie podpisuje starosta osobiście, podpisywane są z oznaczeniem „za starostę”**.

O ile w warunkach, przewidzianych w § 30, zastępuje starostę inny urzędnik (nie Zastępcą Starosty), to również używa blankietów z nagłówkiem „Starosta powiatowy (grodzki)” (§ 4 ustęp 2), przy podpisie zaś używa formy: „Za Starostę — x. y. Radca Wojewódzki, Referendarz, Asesor etc.”

Do podpisywania „p. o. starosty” będzie zatem uprawniony urzędnik, któremu na pewien czas przejściowy (np. po przeniesieniu starosty na inne miejsce służbowe — do czasu mianowania nowego starosty i t. p. zostanie poruczone pełnienie funkcji starosty.

5) Wobec niebudzącego żadnych wątpliwości uregulowania wypadków podpisywania pism z oznaczeniem „z polecenia starosty” (§ 4, ustęp przedostatni) — sprawy tej w niniejszym okólniku nie poruszam. Zaznaczam wszakże — dla uniknięcia wszelkich wątpliwości, że pisma tego rodzaju winny być zaopatrzone w nagłówek „Starostwo powiatowe (grodzkie).

6) Zakazuję bezwzględnie używania na przyszłość przy podpisie formy „Starosta” w tych wypadkach, gdy pismo jest zaopatrzone w nagłówek „Starostwo powiatowe (grodzkie)” i zgóry przeznaczone do podpisu nie Staroście, lecz jednemu z upoważnionych urzędników.

Praktyka wykazuje, że niektórzy z urzędników, podpisujących za starostę, w takich razach przy podpisywaniu czystopisu czynią odręcznie niewyraźny znak, mający oznaczać formę podpisywania „Za” lub „W/z.”, łącząc go częstokroć ze swym nazwiskiem w ten sposób, że zlewa się w jedną całość, czyniąc wrażenie, jakgdyby pismo było podpisane przez Starostę, a nie „Za Starostę” — zwłaszcza, gdy dany urzędnik pod nazwiskiem nie umieści swego tytułu urzędowego.

Pomijając już względy natury formalno-prawnej — powyższy stan nadal nie może mieć miejsca i z tego względu że kazi czystość form językowych, dając w efekcie tego rodzaju dziwoląg, jak umieszczenie przymka „Za” przed rzeczownikiem, użytym w pierwszym przypadku „Starosta”, czyli łącznie „Za Starosta” (albo „W/z. Starosta”).

7) Również bezwzględnie zakazuję na przyszłość umieszczania tylko nazwiska urzędnika, podpisującego za Starostę bez wskazania jego tytułu urzędowego i przypominam tu obowiązek bezwzględnego przestrzegania **przez wszystkich urzędników, kładących swój podpis w pismach urzędowych, umieszczania pod**

podpisem wyraźnego brzmienia nazwiska podpisującego (§ 4, ustęp siódmy rozp.).

W końcu zwracam jeszcze uwagę PP. Starostów, że w nagłówkach pism, wychodzących ze starostw, częstokroć niezgodnie z zasadami składni języka polskiego jest uszeregowana kolejność wyrazów składających się na całość brzmienia nazwy urzędu starościńskiego. Tak np. z niektórych starostw otrzymuję pisma z nagłówkiem, zbudowanym w ten sposób, że na pierwszym miejscu, jest umieszczona nazwa przymiotnikowa powiatu, jak np.: „Oszmiańskie Starostwo Powiatowe” i t. p. Przypominam, że zarówno w myśl wyjaśnień Min. Spraw Wewnętrznych (vide okólnik M. S. Wewn. Nr. 54 z dn. 10. IV. 1930 r. przesłany przy moim piśmie z dnia 22. IV. 1930 r. L. dz. I. 1341), jak również w myśl intencji powołanego na wstępie rozporządzenia — nazwę przymiotnikową powiatu należy podawać na końcu, a więc nagłówek pisma winien otrzymać brzmienie:

- a) „Starosta powiatowy oszmiański”,
- b) „Starostwo powiatowe oszmiańskie”,
- c) „Starosta grodzki wileński”,
- d) „Starostwo grodzkie wileńskie” etc. etc.

Z uwagi na to, że niejednokrotnie z różnych nieprzewidzianych powodów pismo, przeznaczone do podpisania osobiście przez Starostę, faktycznie podpisuje jego Zastępcą lub inny upoważniony urzędnik — jest pożądane, aby stempel nagłówkowy pisma był wyciskany dopiero przy ekspedycji przez naczelnika kancelarii. W ten sposób uniknie się możliwości ew. wysłania pisma z nagłówkiem „Starosta...”, a podpisanego za Starostę — i odwrotnie.

W związku z tem należy usunąć datę z nagłówka pisma i umieszczać ją obok nazwy siedziby urzędu u góry po prawej stronie pisma (np. Oszmiana, dnia 193 . . r.).

Wyjaśnienia, zawarte w niniejszym okólniku, podadzą PP. Starostowie do wiadomości wszystkim urzędnikom starostwa z referentami fachowymi włącznie, a nadto zaopatrzą każdego z referentów w 1 egzempl. tego okólnika. W tym celu okólnik przesyłam w odpowiednio większej ilości egzemplarzy.

Zechęć PP. Starostowie również sprawdzić, czy wszyscy podlegli im urzędnicy, a szczególnie referujący i naczelnik kancelarii dokładnie poznali i zrozumieli intencje rozporządzenia w sprawie wewnętrznej organizacji starostw oraz trybu ich urzędowania.

Równocześnie nadmieniam, że w najbliższej przyszłości zostanie ogłoszone w Wileńskim Dzienniku Wojewódzkim moje zarządzenie wykonawcze do omówionego w niniejszym okólniku rozporządzenia (§ 40).

(—) Wł. Raczkiewicz
Wojewoda.

219.

PISMO OKÓLNE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 1 grudnia 1930 r.

do wszystkich PP. Starostów Powiatowych Województwa Wileńskiego i P. Prezydenta m. Wilna w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania.

L. VIII-2036/R.

Stosownie do art. 1 i 2 ustawy z dn. 23 marca 1929 roku (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 247) ogiery, nie posiadające świadectw uznania, przewidzianych w przepi-

sach o nadzorze państwowym nad ogierami i rejestracji klaczy zarodowych, podlegają, poczynając od roku kalendarzowego 1931 włącznie, opłacie na rzecz Państwa w wysokości 50 zł. od jednego ogiera za każdy rok kalendarzowy.

Na podstawie art. 2, 3 i 5-ej ustawy zarządy właściwych gmin obowiązane są prowadzić spisy ogierów, podlegających opłacie, a także pobierać te opłaty. Przeprowadzenie kontroli w tej dziedzinie nad gminami nie wyłączonemi z powiatowego związku komunalnego należeć będzie do powiatowych władz administracji ogólnej, zaś nad gminą miejską Wilno — do Urzędu Wojewódzkiego w Wilnie.

W związku z powyższem zechcą Panowie wydać podległym organom stosownie zarządzenia, mające na celu jaknajrychlejsze wprowadzenie w życie ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania.

Z uwagi na krótki czas, jaki pozostaje w obecnym roku do sporządzania druków, przewidzianych w §§ 1—3, 6 i § 9 pkt. 3 instrukcji dla zarządów gmin, p. p. Starostowie wpłyną by koszty sporządzenia tych druków dla gmin wiejskich i gmin miejskich, nie wyłączonych z powiatowego związku komunalnego, były tymczasowo pokryte przez powiatowe związki komunalne, które ściągają te koszty następnie od zarządów gmin, obowiązanych je pokrywać z 25% pobranych opłat (§13 instrukcji dla gmin): gmina miejska Wilno winna sama pokryć te koszty.

Jednocześnie zwracam uwagę Panów na konieczność dopilnowania, by zachowane zostały wszystkie terminy wymienione w instrukcji dla władz administracji ogólnej, względnie w instrukcji dla zarządów gmin, a zwłaszcza terminy zamówienia druków i rozplakowania obwieszczeń.

Wojewoda

Załączników 8.

w/z (—) Kirtiklis
Wicewojewoda

INSTRUKCJA

Ministra Rolnictwa

z dnia 24 listopada 1930 r.

dla zarządów gmin w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów nie posiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 247).

§ 1.

Zarządy gmin obowiązane są każdego roku w czasie od 1 do 20 grudnia rozplakatować na obszarze gminy w miejscach widocznych i w dostatecznej ilości obwieszczenie o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania.

Obwieszczenia te będą zawierały treść, podaną w załączniku Nr. 1 do instrukcji niniejszej.

§ 2.

Najpóźniej do dnia 5 stycznia każdego roku zarząd gminy winien sporządzić według stanu z dnia 1 stycznia spis wszystkich, znajdujących się na obszarze gminy, ogierów, podlegających opłacie (wzór Nr. 1). W gminach zbiorowych spis ten winien być sporządzony i prowadzony oddzielnie dla każdej wsi.

Spisy te winny być sporządzane i wypełniane atramentem.

§ 3.

Zarząd gminy obowiązany jest przyjmować zgłoszenia ogierów, podlegających opłacie, przez okres cza-

su od dnia 1 stycznia do dnia 1 lutego włącznie każdego roku.

Przyjmowane winny być zgłoszenia zarówno pisemne, jak i ustne. Zgłoszenie ogiera zarząd gminy odnotowuje w spisie ogierów (wzór Nr. 1). W gminach zbiorowych przyjmowanie zgłoszeń może być powierzone przez zarząd gminy również sołtysom. Na żądanie zgłaszającego zarząd gminy obowiązany jest wydać bezpłatnie zaświadczenie o dokonaniu zgłoszenia. Zaświadczenie takie winno być sporządzone według wzoru Nr. 2.

§ 4.

Przed dniem 20 lutego każdego roku zarząd gminy winien przesłać posiadaczom ogierów, podlegających opłacie, wezwanie do uiszczenia opłaty najpóźniej do 1 kwietnia włącznie.

§ 5.

W okresie czasu od dnia 2 do dnia 10 lutego każdego roku zarząd gminy obowiązany jest sprawdzić:

a) czy ogiery wykazane w spisie ogierów, podlegających opłacie (wzór Nr. 1), a niezgłoszone w terminie do dnia 1 lutego włącznie, znajdują się u dotychczasowych posiadaczy, czy też zostały sprzedane, wykastrowane lub padły; wyniki sprawdzenia winny być wpisane w rubryce „Uwaga” spisu ogierów (sprzedany, wykastrowany, padł).

b) czy na obszar danej gminy nie wprowadzono z innych gmin w czasie od dnia 1 stycznia do dnia 1-go lutego włącznie ogierów, podlegających opłacie, a niezgłoszonych w danej gminie; ogiery takie, o ile nie uiszczono od nich opłaty, winny być wpisane do prowadzonego dla danej gminy spisu ogierów, podlegających opłacie.

§ 6.

Opłaty od ogierów, nie posiadających świadectw uznania, winny być wnoszone najpóźniej do dnia 1 kwietnia włącznie każdego roku.

Na dowód uiszczenia opłaty zarząd gminy sporządzać będzie przez kalkę pokwitowanie (wzór Nr. 3). Pierwszy egzemplarz pokwitowania, napisany ołówkiem, pozostaje w kwitariuszu, drugi zaś, napisany przez kalkę, winien być wydany płatnikowi. Wnieśnienie opłaty winno być również odnotowane w spisie ogierów (wzór Nr. 1).

Pokwitowanie winno być wypełnione czytelnie ołówkiem chemicznym i zaopatrzone w podpis osoby pobierającej opłatę. Ponadto pokwitowanie winno być zaopatrzone w odcisk okrągłej pieczęci zarządu gminy. Pokwitowania zepsute winny być zachowane.

§ 7.

Wpływy pieniężne, powstałe z opłat wniesionych do dnia 1 kwietnia włącznie, zarząd gminy winien po potrąceniu na swą korzyść 25% (§ 8) wpłacać do kasy skarbowej na dochód budżetu Ministerstwa Rolnictwa (dz. 3 § 17) między 1 a 5 marca oraz między 1 a 5 kwietnia.

Wnosząc do kasy skarbowej opłaty, zarząd gminy winien złożyć w kasie skarbowej deklarację (wzór Nr. 4). Jeden egzemplarz deklaracji zachowuje gmina u siebie.

§ 8.

Przypadające gminie 25% z ogólnej sumy wniesionych opłat zatrzymuje zarząd gminy na rzecz gminy.

§ 9.

Najpóźniej do dnia 15 kwietnia każdego roku zarząd gminy obowiązany jest przesłać powiatowej wła-

dzy administracji ogólnej a gmina, stanowiąca powiat miejski, wojewodzie:

1) wypełnione spisy ogierów (wzór Nr. 1);

2) spis posiadaczy ogierów, którzy nie dokonali zgłoszenia w terminie przepisany, t. j. do dnia 1 lutego włącznie;

3) cyfrowe zestawienie wyników ściągniętych opłat według wzoru Nr. 5.

§ 10.

Po upływie terminu płatności zarząd gminy winien w sposób w gminie praktykowany upomnieć płatników, którzy nie uiszcili opłaty, a następnie wdrożyć potrzebne kroki egzekucyjne przez własne organa.

§ 11.

Od płatników, którzy nie uiszcili opłaty najpóźniej do dnia 15 kwietnia włącznie, zarząd gminy winien pobrać karę za zwłokę, przewidzianą w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 721) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46 poz. 401).

O ile chodzi o koszty, spowodowane postępowaniem egzekucyjnym, zarządy gmin uprawnione są pobierać na rzecz swoją opłaty egzekucyjne, określone w art. 7 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721).

§ 12.

Przyjmowanie przez zarząd gminy opłat wpłacanych po dniu 1 kwietnia i kar za zwłokę oraz dalsze postępowanie z temi kwotami odbywa się na zasadach, ustalonych w § 6 ust. 2 i 3 §§ 7-9 z następującymi zmianami.

Opłaty od ogierów, nie posiadających świadectw uznania, po potrąceniu 25% na rzecz gminy (§ 8), a także kary za zwłokę, winny być przez zarząd gminy wpłacone do kasy skarbowej na dochód budżetu Ministerstwa Rolnictwa (dz. 3 § 17), o ile uzyskana kwota wynosi 1000 zł. w każdym zaś razie co trzy miesiące.

W dniu 10 września i 10 stycznia każdego roku zarządy gmin winny przysłać powiatowej władzy administracji ogólnej, gminy zaś, stanowiące powiaty miejskie, wojewodzie wypełnione spisy ogierów (wzór Nr. 1) oraz zestawienia cyfrowe (wzór Nr. 5), dotyczące opłat, a także kar za zwłokę, ściągniętych przez zarząd gminy za czas od 2 kwietnia do 31 sierpnia, względnie za czas od 1 września do dnia 31 grudnia.

§ 13.

Druki obwieszczeń o opłatach od ogierów nie posiadających świadectw uznania (§ 1), spisy ogierów (wzór Nr. 1), zaświadczenia o dokonaniu zgłoszenia (wzór Nr. 2), kwitariusze (wzór Nr. 3) i zestawienia cyfrowe (wzór Nr. 5), zostaną dostarczone zarządowi gminy przez powiatową władzę administracji ogólnej z wyjątkiem gmin, stanowiących powiaty miejskie, które same winny zaopatrzyć się w druki.

§ 14.

Zarządy gmin obowiązane są przechowywać spisy ogierów i kwitariusze przez dwa lata następujące po roku, do którego się odnoszą.

(—) L. Janta-Polczyński
Minister Rolnictwa

INSTRUKCJA

Ministra Rolnictwa

z dnia 24 listopada 1930 r.

dla władz administracji ogólnej w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 247).

§ 1.

W czasie od dnia 1 do 5 grudnia każdego roku władza administracji ogólnej, a w gminach, stanowiących powiaty miejskie, wojewoda winni przypomnieć zarządom gmin o czynnościach, jakie mają one w danym roku przedsięwziąć stosownie do instrukcji dla zarządów gmin w sprawie wykonania ustawy o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania.

Urzednicy władz nadzorczych winni również przy sposobności odbywania lustracji gmin zwracać uwagę, czy gminy wykonywują obowiązki, ciążące na nich stosownie do instrukcji, wymienionej w ustępie poprzednim, i udzielić im w razie potrzeby odpowiednich wyjaśnień.

§ 2.

Potrzebną ilość obwieszczeń o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania (§ 1 instrukcji dla zarządów gmin), a także spisów ogierów, zaświadczeń o dokonaniu zgłoszenia, kwitariuszy i zestawień cyfrowych (wzór Nr. 1, 2, 3 i 5 do instrukcji dla zarządów gmin), powiatowa władza administracji ogólnej zamówi dla zarządów wszystkich gmin w powiecie z wyjątkiem gmin, stanowiących powiaty miejskie, które same zamawiają druki. Zamówienie winno być dokonane w Samorządowym Instytucie Wydawniczym S-ka z ogr. odp. Warszawa, Świętokrzyska Nr. 13 m. 15 (tel. 442-63). Kwitariusze winny być sporządzone w bloczkach po 50 blankietów koloru białego.

Wrazie potrzeby władza administracji ogólnej zażąda od gmin zapotrzebowania na te obwieszczenia i druki.

Koszty wykonania obwieszczeń i druków, wymienionych w ustępie 1) pokrywają zarządy gmin z 25% opłat, przypadających zarządowi gminy.

§ 3.

Kwitariusze winny być przesnurowane. Końce sznurów winny być umocnione lakiem, w którym winna być wyciśnięta pieczęć powiatowej władzy administracji ogólnej, względnie wojewody, o ile chodzi o gminy, stanowiące powiaty miejskie.

Blankiety kwitariusze winny być ponumerowane. Numeracja blankietów winna być ciągła, t.j. numery blankietów pokwitowań w drugim i następnych kwitariuszach winny rozpoczynać się od cyfry, następującej kolejno po ostatniej cyfrze poprzedniego kwitariusza.

Na zewnętrznej stronie końcowej okładki kwitariusza winna być umieszczona notatka, stwierdzająca ilość blankietów pokwitowania oraz kolejne numery blankietów (numer pierwszego i ostatniego blankietu). Notatka ta winna podpisana przez właściwego urzędnika powiatowej władzy administracji ogólnej, a o ile chodzi o gminy, stanowiące powiaty miejskie, przez właściwego urzędnika wojewody oraz zaopatrzona w pieczęć tej władzy. Władze te winny prowadzić ewidencję wydanych kwitariuszy.

§ 4.

Po otrzymaniu przez wojewodę, względnie powiatową władzę administracji ogólnej od zarządów gmin

m. Wilno.

U L I C A	Rest.	Sklep.
Ad. Mickiewicza	6	7
Antokolska	—	3
Bazylińska	—	1
Beliny	—	1
Dominikańska	1	—
Dynaburska	1	—
Jagiellońska	1	—
Kalwaryjska	1	6
Kijowska	—	1
Kolejowa	—	1
Legjonowa	—	1
Lipówka	—	1
Niemiecka	2	2
Nowogródzka	—	2
Ostrobramska	—	3
Ogród Bernardyński	1	—
Piłsudskiego	—	2
W. Pohulanka	1	1
Połocka	—	1
Ponarska	1	—
Raduńska	—	1
Sawicz	2	—
M. Stefańska	—	1
Subocz	—	2
Trocka	1	1
Wielka	1	5
Wileńska	1	3
Wiłkomierska	—	1
Witoldowa	—	1
Zamkowa	—	2
Zarieczna	—	2
Zawalna	1	6
Żydowska	1	—
Razem	22	58

U W A G A: Do liczby dotychczas istniejących w m. Wilnie zakładów w ilości 72 dodane zostało 8 koncesji nadetatowych, udzielonych przez Izbę Skarbową na mocy zarządzenia Min. Skarbu z dnia 25. X. 1926 r. L. 16260/26 i z dnia 21. XII. 1926 r. L. 21524/A/26 aż do czasu zmniejszenia liczby zakładów do ustawowej normy przez zlikwidowanie koncesyj nieodpowiadających warunkom. Ponadto w myśl rozporządzenia M. Z. P. z dnia 2. VI. 1922 r. (Monitor Polski Nr. 156 ex 1922) istnieją 3 koncesje nadetatowe dla klubów o charakterze ściśle zamkniętym, a mianowicie: 1) Klub Szlachecki, 2) Klub Myśliwski i 3) Klub Polskiego Stowarzyszenia Techników, czyli ogólna ilość zakładów alkoholowych w r. 1931 będzie wynosiła 25 restauracji i 58 sklepów detalicznej sprzedaży.

Powiat Wileńsko-Trocki.

MIEJSCOWOŚĆ	Rest.	Sklep.
Bujwidze	—	1
Bystrzyca	—	1
Czarny Bór	—	1
Gierwiaty	1	—
Jaszuny	1	—
Kowalczyki	—	1
Landwarów	1	1
Ławaryszki	—	1
Mejszagola	2	—
Michaliszki	—	1
Niemenczyn	3	2
Niemież	—	1

MIEJSCOWOŚĆ	Rest.	Sklep.
Olkieniki	1	1
Orany	1	1
Ostrowiec	1	1
Podbrzezie	1	2
Porudomino	—	1
Rzesza Wierkowska	—	1
Rzesza Wielka	—	1
Rudomino	1	—
Rudziszki	1	1
Rukojnie	1	—
Rykonty	1	—
Wielkie Soleczniki	—	1
Szumsk	1	—
Taboryszki	—	1
N. Troki	1	2
Turgiele	1	1
N.-Wilejka	1	3
Worniany	1	2
Razem	21	29

Powiat Święciański.

MIEJSCOWOŚĆ	Rest.	Sklep.
Daugieliszki	—	1
Dukszty	1	2
Gieladnia	—	1
Hoduciszki	2	2
Ignalino	1	1
Kiemieliszki	1	1
Kluszczyany	—	1
Kołtyniany	1	—
Komaje	1	—
Konstantynów	—	1
Mielegiany	1	1
Łyntupy	1	1
Podbrodzie	1	2
Świeciany	4	4
N.-Świeciany	2	2
Swir	2	2
Swiranka	—	1
Szemiętowszczyzna	1	—
Twerecz	—	1
Razem	19	24

Powiat Brasławski.

MIEJSCOWOŚĆ	Rest.	Sklep.
Brasław	4	2
Druja	1	2
Drujsk	—	1
Dryświaty	1	—
Jody	1	1
Koziany	1	1
Leonpol	—	1
Miory	1	1
N. Pohost	—	1
Opsa	1	1
Plussy	—	1
Przebrodzie	—	1
Rymszany	1	—
Słobódka	1	1
Turmont	1	—
Widze	1	2
Razem	14	16

Powiat Dziśnieński.

MIEJSCOWOŚĆ	Rest.	Sklep.
Dokszyce	2	3
Dzisna	2	3
Głębokie	5	7
Hermanowicze	1	1
Hołubicze	1	—
Jazno	1	1
Królewszczyzna	1	1
Łużki	1	1
Parafjanowo	1	1
Plisa	1	—
Podswile	—	1
Prozoroki	1	1
Szarkowszczyzna	1	2
Zalesie	—	1
Ziabki	1	—
Razem	19	23

Powiat Postawski.

MIEJSCOWOŚĆ	Rest.	Sklep.
Borówka	—	1
Duniłowicze	2	2
Hrudowo	—	1
Kobylnik	1	1
Kozłowszczyzna	—	1
Łuczaj	1	—
Miadzioł	1	1
Połowo	—	1
Postawy	4	2
Swatki	—	1
Woropajewo	1	—
Wołkołata	1	—
Zanarocze	—	1
Razem	11	12

Powiat Mołodecki.

MIEJSCOWOŚĆ	Rest.	Sklep.
Bienica	—	1
Chołchło	—	1
Dubrowo	—	1
Gródek	1	2
Jarszewicze	—	1
Kraśne	1	2
Lebiedziewo	1	2
Markowo	—	1
Mołodeczno	3	3
Olechnowicze	1	—
Połoczany	—	1
Radoszkowice	1	1
Raków	1	3
Zaśkiewicze	—	1
Razem	9	20

Powiat Wilejski.

MIEJSCOWOŚĆ	Rest.	Sklep.
Budslaw	1	1
Chocieńczyce	—	1
Dołhinow	2	2
Ilja	1	2
Iża	1	—
Kościeniewicze	1	1
Krzywicze	1	1
Kurzeniec	2	2
Olkowicze	—	1
Rzeczeki	1	—
Wiazyń	1	1
Wilejka	3	4
Wiszniewo	—	1
Wojstom	—	1
Żodziszki	—	1
Razem	14	19

Powiat Oszmiański.

MIEJSCOWOŚĆ	Rest.	Sklep.
Boruny	—	1
Dziewieniszki	1	1
Grauzyski	—	1
Holszany	1	1
Konwaliszki	—	1
Krewo	1	1
Murowana Oszmianka	—	1
Oszmiana	5	4
Smorgonie	2	3
Soły	1	1
Żuprany	—	1
Razem	11	16

(—) Wl. Raczkiewicz
Wojewoda

L. dz. II-1312/30.

221.

OGŁOSZENIE

Wojewody Wileńskiego

z dnia 1 grudnia 1930 r.

o czasach ochrony na zwierzynę w roku 1931.

W myśl art. 52 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 110 p. 934) tudzież na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 15 listopada 1928 r. o zabronieniu polowania na łosie, byki, dropie, dropie-kamionki (strepety) i wiewiórki (Dz. U. Nr. 96 poz. 852), jako też na podstawie rozporządzenia mego z dn. 25 lutego 1930 r. o zniesieniu rozszerzonego czasu ochronnego na sarny kozły oraz o rozszerzeniu czasu ochronnego na zające, dzikie kaczory, dzikie kaczki i inne ptactwo błotne i wodne (Wil. Dz. Wojew. Nr. 2 poz. 20), niniejszem podaję do powszechnej wiadomości, iż w roku 1931 (t. j. od dn. 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1931 r.) obowiązuje na obszarze województwa wileńskiego następujący czas ochronny na zwierzynę:

I. Zabrania się polować w czasie niżej oznaczonym (czas ochronny) na zwierzęta następujące (art. 49 prawa łowieckiego):

w czasie:

Łosie-byki	przez cały rok	
Jelenie-byki, daniela-rogacze	od 1 listopada—31 sierpnia	
Sarny-kozy	1 lutego —20 kwietnia	
Zające-szaraki	15 stycznia —31 października	
Zające-bielaki	15 stycznia —31 października	
Borsuki	1 grudnia —31 sierpnia	
Wiewiórki	przez cały rok	
Gluszcze-koguty	od 15 maja —15 marca	
Cietrzewie-koguty	1 czerwca —15 sierpnia	
Cietrzewie-kury	15 września—15 sierpnia	
Jarząbki	1 lutego —15 sierpnia	
Pardwy	1 lutego —15 sierpnia	
Bažanty-koguty	1 lutego —31 sierpnia	
Kuropatwy	1 listopada—31 sierpnia	
Przepiórki	od przylotu —31 sierpnia	
Stonki	15 maja —15 sierpnia	
Bataljony	1 czerwca —10 lipca	
Dzikie-kaczory	1 czerwca —20 lipca	
Dzikie-kaczki (samice i młode) oraz inne p-wo wodne i błotne	1 marca —20 lipca	
Dzikie łabędzie i dzikie gęsi	15 maja —31 lipca	
Dropie, dropie-kamionki (strepety)	przez cały rok	
Dzikie gołębie, drozdy, kwiczoły, paszkoty	od 1 lutego —15 sierpnia	
Ptaki krukowate i drapieżne z wyjątkiem jastrzębi, gołębniarzy, krogulców, wron i srok	1 lutego —15 sierpnia	

II. Zabrania się polować podczas nabożeństwa w niedziele i uroczyste święta w odległości mniejszej niż dwa kilometry od świątyni (art. 42 prawa łowieckiego).

III. Nie wolno polować w odległości mniejszej niż sto metrów od cudzych zabudowań mieszkalnych, jak również na cmentarzach (art. 43 prawa łowieckiego).

IV. Zabrania się polować z chartami lub psami gończymi w obwodzie łowieckim mniejszym od dwu tysięcy hektarów (art. 45 prawa łowieckiego).

V. Nie wolno polować w czasie między zachodem a wschodem słońca. Wyjątek stanowi polowanie na słonki w czasie ciągu, na gluszcze i cietrzewie w czasie toku, na kaczki na złotych i przelotach oraz na dziki, wilki, lisy i wydry na czatach (art. 47 prawa łowieckiego).

VI. Zabrania się polować na żubry, bobry, kozice, świstaki, na samice i cielęta: łosia, jelenia, daniela, na sarny — kozy i kozłeta, na niedźwiedzie od niedźwiedziątek, na gluszcze — kury, bažanty — kury i czarne bociany.

Za cielęta: łosia, jelenia, daniela i kozłeta, sarny uważa się młode zwierzęta tych gatunków w czasie do końca lutego następnego roku po ich urodzeniu (art. 48 prawa łowieckiego).

(—) Wl. Raczkiewicz
Wojewoda.

222.

ORZECZENIA

Wojewody Wileńskiego

o uznaniu poszczególnych lasów za ochronne.

1) Na skutek wniosku, przedstawionego zgodnie z p. „b“ art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. „d“ art. 19-go i p. „g“ art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie

las m-ku Popielany, gm. mickuńskiej, pow. wileńsko-trockiego — własność Wileńskiej Kurji Metropolitalnej — o obszarze 22,10 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 29. X. 1930 r.

L. 2244/N. L. 333.

2) Na skutek wniosku, przedstawionego zgodnie z p. „b“ art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. „d“ art. 19-go i p. „g“ art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie

las, stanowiący własność Magistratu m. Wilna, położony w uroczyskach: Antokol 154,64 ha, Leoniszki 97,33 ha, Kuprjaniszki 76,60 ha i Zwierzyniec 6,22 ha, o łącznym obszarze 326,30 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

L. 1518/N. L. 341.

3) Na skutek wniosku, przedstawionego zgodnie z p. „b“ art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. „d“ art. 19-go i p. „g“ art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie

las wsi Piotrolewo, gm. żośniańskiej, pow. postawskiego o obszarze 19,5547 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 29. X. 1930 r.

L. 2409/N. L. 344.

4) Na skutek wniosku, przedstawionego zgodnie z p. „b“ art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. „d“ art. 19-go i p. „g“ art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie

las wsi Piotrolewo, gm. żośniańskiej, pow. postawskiego o obszarze 65,3948 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 29. X. 1930 r.

L. 2401/N. L. 345.

5) Na skutek wniosku, przedstawionego zgodnie z p. „b“ art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. „d“ art. 19-go i p. „g“ art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie

las folw. Łasza-Nowa, gm. mickuńskiej, pow. wileńsko-trockiego — własność Heleny, Andrzeja i Wiktora Łukaszewiczów — o obszarze 15,95 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 7. XI. 1930 r.

L. 2304/N. L. 350.

6) Na skutek wniosku, przedstawionego zgodnie z p. „b“ art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. „d“ art. 19-go i p. „g“ art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie

las m-ku Ościukowszczyzna, uroczysko „Postawki“, gm. turgielskiej, pow. wileńsko-trockiego — własność Marji Rodziewiczowej — o obszarze 44,50 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 7. XI. 1930 r.

L. 2396/N. L. 353.

7) Na skutek wniosku, przedstawionego zgodnie z p. „b“ art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. „d“ art. 19-go i p. „g“ art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie

las m-ku Wiry, gm. niemenczyńskiej, pow. wileńsko-trockiego — własność Zygmunta Nagrodzkiego — o obszarze 77,10 ha uznaje się za las ochronny.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 22. X. 1930 r.

L. 2179/N. L. 367.

Wilno, dn. 29. X. 1930 r.

223.

ORZECZENIA

Wojewody Wileńskiego

o zdjęciu ochronności z działek leśnych.

1) Na skutek wniosku, przedstawionego zgodnie z p. „b“ art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Nst. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. „d“ art. 19-go i p. „g“ art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie

z części lasu m-ku Mościszczce, oznaczonej na planie lit. „a“, gm. mołodeckiej, pow. mołodeckiego — własność Bolesława Perkowskiego — o obszarze 40 ha, odejmuje się charakter lasu ochronnego.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 14. XI. 1930 r.

L. 197/N. L. 361.

2) Na skutek wniosku, przedstawionego zgodnie z p. „b“ art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Nst. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. „d“ art. 19-go i p. „g“ art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie

z części lasu uroczyska „Borki“, potrzebnej dla upelnorolnienia scalanych wsi: Rałowszczyzna, Adamowszczyzna i Sieńkowszczyzna, gm. grauzyskiej, pow. oszmiańskiego — własność Pereca Kaca i Abrama Żelika Szryro, o obszarze 46,3645 ha, odejmuje się charakter lasu ochronnego.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

L. 2372/N. L. 362.

3) Na skutek wniosku przedstawionego zgodnie z p. „b“ art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Nst. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. „d“ art. 19-go i p. „g“ art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie

z części lasu m-ku „Olszew“, potrzebnej dla zmiany na użytki rolne w celu zniesienia szachownicy z gruntami zaścianka Kuciszki, gm. świrskiej, pow. święciańskiego, własność Aleksandra Chomińskiego, o obszarze 1,561 ha — odejmuje się charakter lasu ochronnego.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 14. XI. 1930 r.

L. 2638/N. L. 363.

4) Na skutek wniosku, przedstawionego zgodnie z p. „b“ art. 20-go rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24. VI. 1927 r. (Dz. Nst. Nr. 57 poz. 504) wydaje się na zasadzie p. „d“ art. 19-go i p. „g“ art. 26-go wspomnianego rozporządzenia następujące

orzeczenie

z lasu m-ku Wiszniew, gm. wiszniewskiej, pow. wileńskiego — własność Tadeusza Wasilewskiego, o obszarze 53,15 ha — odejmuje się charakter lasu ochronnego.

Od orzeczenia tego w myśl art. 35-go rozporządzenia z dnia 24. VI. 1927 r. prawo odwołania nie służy.

Wilno, dn. 14. XI. 1930 r.

L. 1770/N. L. 369.

224.

OGŁOSZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego

o miejscach praktyki szpitalnej dla lekarzy na terenie Wojew. Wileńskiego.

Urząd Wojewódzki Wileński (Wydział Zdrowia Publicznego) podaje do wiadomości, iż Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w związku z obowiązkiem odbywania jednorocznej praktyki szpitalnej przez lekarzy (Dz. Ust. Nr. 62 1929 r. poz. 484) zezwoliło na odbywanie takowych w niżej podanych szpitalach:

Szpital Miejski w Wilnie Św. Jakóba na 200 łózek z oddziałami: chorób wewnętrznych, chirurgicz. i położniczo-ginekologicznych.

Szpital Miejski w Wilnie Żydowski na 165 łózek z oddziałami: chorób wewnętrznych, chirurgicz. psychiatrycznych i położniczo-ginekologicznych.

Szpital Miejski w Wilnie Zakaźny na 100 łózek (choroby zakaźne).

Szpital Miejski w Wilnie Dziecięcy na 80 łózek z oddziałami: chorób wewnętrznych i chirurgicznych.

Szpital Miejski w Wilnie „Sawicz“ na 200 łózek z oddziałami: chorób wewnętrznych, skórnych i wenerycznych.

Szpital Kolejowy w Wilnie na Wilczej Łapie na 240 łózek z oddziałami: chorób wewnętrznych, nerwowych, chirurgicznych, położniczo-ginekologicznych, ocznych, ucha, gardła i nosa.

Szpital Wojskowy Obozu Warownego w Wilnie na 500 łózek (wszystkie specjalności).

Szpital Gminy Izraelickiej w Wilnie przy ul. Witoldowej 15 na 80 łózek z oddziałami: chorób położniczo-ginekologicznych i dziecięcych.

Państwowy Szpital Psychiatryczny w Wilnie na 150 łózek.

Państwowy Szpital w Oszmianie na 60 łózek z oddziałami: chorób wewnętrznych, chirurgicznych, położniczo-ginekologicznych i zakaźnych.

Państwowy Szpital w Wilejce na 60 łózek z oddziałami: chorób wewnętrznych, chirurgicznych, położniczo-ginekologicznych i zakaźnych.

Co do Szpitali w Oszmianie i Wilejce, to Ministerstwo zezwoliło tam odbywanie rocznej praktyki tylko czasowo do odwołania.

Wilno, dn. 7 listopada 1930 r.

225.

REJESTRACJA STOWARZYSZEŃ.

1) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 6. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „Żydowskie Stowarzyszenie Głuchoniemych w Wilnie“.
Nr. Rej. 1240.

2) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 15. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. Kółko Rolnicze „Rozwój“ w Uźle Wielkiej.
Nr. Rej. 1242.

3) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 15. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „Kółko Rolnicze Dołża“.
Nr. Rej. 1243.

4) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 15. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „Kółko Rolnicze w Marjampolu“.
Nr. Rej. 1244.

5) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 15. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „Kółko Rolnicze w Starym Dworze“.
Nr. Rej. 1245.

6) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 15. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „Kółko Rolnicze w Bojarach“.
Nr. Rej. 1246.

7) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 16. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „Kółko Rolnicze w Mo-sarzu“.
Nr. Rej. 1247.

8) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 16. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. Kółko Rolnicze „Rozwój“ w Michalinowie.
Nr. Rej. 1248.

9) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 16. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „Kółko Rolnicze w Miodziole“.
Nr. Rej. 1249.

10) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 16. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „Kółko Rolnicze w Łasicy“.
Nr. Rej. 1250.

11) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 16. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „Kółko Rolnicze w Hrudzie“.
Nr. Rej. 1251.

12) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 16. X. 1930 r. wciągnięto do

rejestru stowarzyszeń p. n. „Kółko Rolnicze w Michni-
czach“.

Nr. Rej. 1252.

13) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 16. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. Kółko Rolnicze „Wygoda“ w Słobodzie.
Nr. Rej. 1253.

14) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 16. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „Kółko Rolnicze w Zana-
roczu“.
Nr. Rej. 1254.

15) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 16. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. Kółko Rolnicze „Kłosy“ w Sowczynie.
Nr. Rej. 1255.

16) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 16. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. Kółko Rolnicze „Jedność“ w Antońowie.
Nr. Rej. 1256.

17) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 16. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „Kółko Rolnicze w Kobyl-
niku n/Naroczem“.
Nr. Rej. 1257.

18) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 24. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. Kółko Rolnicze „Snop“ w Wołkołacie.
Nr. Rej. 1258.

19) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 24. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. Kółko Rolnicze „Jedność“ w Duniłowiczach.
Nr. Rej. 1259.

20) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 21. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „Komitet Rodzicielski przy publicznej szkole powszechnej Nr. 9 w Wilnie“.
Nr. Rej. 1260.

21) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 29. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. Kółko Rolnicze „Opiekun“ w Janopolu.
Nr. Rej. 1261.

22) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 29. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. Stowarzyszenie dobroczynne „Gemilus - Chesed“ (dobroczynność) w przedmiocie udzielania pożyczek bezprocentowych niezamożnym żydom m. Rakowa.
Nr. Rej. 1262.

23) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 28. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „Stowarzyszenie Księży Akademików Petersburskich“.
Nr. Rej. 1263.

24) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 29. X. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. Towarzystwo Pracowników Kolejowych „Ognisko“ w Mołodeczynie.
Nr. Rej. 1264.

25) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 6. XI. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „T-wo Patronat przychodni lekarskiej szkół powszechnych i średnich w Wilnie“.
Nr. Rej. 1266.

26) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 12. XI. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „Kółko Rolnicze w Szar-
kowszczyźnie“.
Nr. Rej. 1267.

27) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 12. XI. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „Kółko Rolnicze w Kuro-
polu“.
Nr. Rej. 1268.

28) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 12. XI. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „Kółko Rolnicze w N-
Dangieliszkach“.
Nr. Rej. 1269.

29) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 13. XI. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. Kółko Rolnicze „Snop“ w Szemetowszczyźnie.
Nr. Rej. 1270.

30) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 13. XI. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. Kółko Rolnicze „Rozwój“ w Magunach.
Nr. Rej. 1271.

31) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 13. XI. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. Kółko Rolnicze „Nadzieja“ w Poszumieniu.
Nr. Rej. 1272.

32) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 18. XI. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Burkilach“.
Nr. Rej. 1274.

33) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 18. XI. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Putnikach“.
Nr. Rej. 1275.

34) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 18. XI. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszenia p. n. Kółko Rolnicze „Snopek“ w Pozulach.
Nr. Rej. 1277.

35) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 21. X. 1930 r. wciągnięto do

rejestru stowarzyszeń p. n. „Chrześcijańskie Towarzy-
stwo Głuchoniemych w Wilnie“.

Nr. Rej. 1278.

36) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 18. XI. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „Kółko Rolnicze w Wy-
wierach“.
Nr. Rej. 1279.

37) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego w Wilnie z dnia 18. XI. 1930 r. wciągnięto do rejestru stowarzyszeń p. n. „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Probosciskach“.
Nr. Rej. 1280.

226.

REJESTRACJA CECHÓW.

1) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego z dnia 14 października 1930 r. wciągnięto do rejestru cechów i korporacji „Cech malarzy pokojo-
wych, sztyldowych i lakierników w Wilnie“.
Rejestru Nr. 54.

2) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego z dnia 15 października 1930 r. wciągnięto do rejestru cechów i korporacji „Wydział Czeladników przy Cechu fryzjerów, golarzy i perukarzy w Wilnie“.
Rejestru Nr. 55.

3) Na zasadzie postanowienia Wojewody Wileńskiego z dnia 8 listopada 1930 r. wciągnięto do reje-
stru cechów i korporacji „Cech mieszany rzemieślni-
ków chrześcijan w Wilejce pow.“
Rejestru Nr. 56.

227.

ODEBRANIE DEBITU POCZTOWEGO.

Urząd Wojewódzki Wileński podaje do wiadomości, iż Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podsta-
wie art. 33 dekretu z dnia 7-go lutego 1919 r. w przed-
miocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr.
Nr. 14, poz. 186) oraz § 26 Ustawy Prasowej z dnia 17
grudnia 1862 r. (Dz. p. p. Nr. 6) odebrało prawo debitu
pocztowego niżej wymienionym czasopismom, które
w treści swej zawierają cechy przestępstw, przewidzia-
nych w art. 129 i 263 K. K. (§§ 58 i 65 u. k.), a miano-
wicie:

- 1) „Czerwone Seło“ wydawanemu w Charkowie w jęz. ruskim.
- 2) „Żelezno-dorożnik“ wyd. w Moskwie w jęz. ro-
syjskim.
- 3) „Sielsko-gospodarskij proletar“ wyd. w Charko-
wie w języku rosyjskim.
- 4) „Czerwonij Szlach“ wyd. w Charkowie w jęz.
ruskim.
- 5) „Sierp“ wyd. w Charkowie w języku polskim.
- 6) „Nasze Echa“ wyd. w Paryżu w jęz. polskim.
- 7) „Zabój“ wyd. w Wietce w języku rosyjskim.
- 8) „Rost“ wyd. w Moskwie w języku rosyjskim.
- 9) Young Worker.
- 10) Osteuropäische Korrespondenz.
- 11) Ekran.

228.

ZARZĄDZENIE**Prezesa Sądu Okręgowego w Wilnie**

z dnia 22 sierpnia 1930 r. Nr. 530

**w sprawie podziału okręgu Sądu Okręgowego
w Wilnie na rewiry egzekucyjne.**

Wobec zwiększenia liczby stanowisk Komorników Sądowych w Okręgu Sądu Okręgowego w Wilnie na mocy § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 grudnia 1929 roku w sprawie Komorników Sądowych, zarządzam nowy podział Okręgu Sądu Okręgowego w Wilnie na następujące rewiry egzekucyjne, a mianowicie:

m. Wilno i powiat Wileńsko-Trocki na 10 rewirów egzekucyjnych, z których:

I rewir obejmuje: ul. Legjonówą (Nr.Nr. domów nieparzyste), Dobrej Rady, Nowogródzką nieparzyste, zauł. Lidzki parzyste, św. Mikołaja nieparzyste, Niemiecką nieparzyste, Trocką parzyste, Wielką Pohulanę parzyste do cerkwi i Zakretową parzyste, oraz gminę Trocką.

II rewir obejmuje: ul. Zakretową nieparzyste, Wielką Pohulanę nieparzyste od cerkwi, Trocką nieparzyste, Wileńską parzyste, Mickiewicza parzyste, rzekę Wilję i Dzielną oraz gminę Niemenczyńską.

III rewir obejmuje: rzekę Wilenę, ul. Praczkarnię, Jeziorną, Baksztę, Sawicz, Szklaną, Żydowską, Niemiecką, Wielką, Subocz, Głuchą, zauł. Rosę do toru kolejowego oraz gminy Worniańską i Szumską.

IV rewir obejmuje: ul. Beliny nieparzyste, Ostrobramską nieparzyste, Bazylikańską parzyste, Końską, Wszystkich Świętych, Rudnicką, Wielką Stefańską do Szopena, Szopena do Sadowej, tor kolejowy i Kominy oraz gminy Turgielską i Solecznicką.

V rewir obejmuje: tor kolejowy, Sadową, Szopena, Wielką Stefańską, Rudnicką do Szpitalnej, Jatkową, Niemiecką, św. Mikołaja parzyste, zauł. Lidzki nieparzyste, ul. Nowogródzką parzyste, Dobrej Rady, Legjonówą parzyste, oraz gminy Orańską i Olkienicką.

VI rewir obejmuje: rzekę Wilję, Arsenalską, Bonifraterską nieparzyste, Ludwisarską nieparzyste, Wileńską nieparzyste, Dominikańską nieparzyste, św. Jana nieparzyste, Wielką do Bakszty, Baksztę do Miłosiernej, Miłosierną do rzeki Wilenki, Antokol, Kierkutową i cmentarz żydowski oraz gminy Podbrzeską i Mejszagolską.

VII rewir obejmuje: tor kolejowy, zauł. Rosę, ul. Głuchą, Subocz, Wielką, Niemiecką nieparzyste, Jatkową (Klaczki) do Szpitalnej, Wszystkich Świętych, Bazylikańską nieparzyste, Ostrobramską parzyste i Beliny parzyste oraz gminę Rudomińską.

VIII rewir obejmuje: cmentarz żydowski, Kierkutową, rzekę Wilenę, Miłosierną, Baksztę, św. Jana, Dominikańską, Niemiecką parzyste, Żydowską, Szklaną przez Wielką, Sawicz parzyste do Bakszty, Baksztę parzyste do Jeziornej, Praczkarnię do rzeki Wilenki i Zarzeczce oraz gminę Mickuńską.

IX rewir obejmuje: Kalwaryjską nieparzyste, Wileńską nieparzyste, Ludwisarską parzyste, Bonifraterską parzyste, Arsenalską i rzekę Wilję oraz gminy Rudzińską i Rzeszańską.

X rewir obejmuje: ul. Dzielną, rzekę Wilję, Mickiewicza nieparzyste, Styczniową nieparzyste, Porto-

wą nieparzyste, Gdańską nieparzyste, Wileńską parzyste i Kalwaryjską parzyste oraz gminę Gierwiacką.

Rewir egzekucyjny w Wołożynie obejmuje: m. Wołożyn i gminy: Wołożynską, Wiszniewską i Zabrzecką.

Rewir egzekucyjny w Iwieńcu obejmuje gminy: Iwieńską, Wołniańską, Baksztą i Pierszajską.

Rewir egzekucyjny w Iwju obejmuje: terytorjum okręgów sądowych w Iwju i w Juraciszkach.

Rewir egzekucyjny w Lidzie obejmuje: m. Lidę i gminy: Lidzką, Żyrmuńską, Dokudowską, Bielicką i Tarnowską.

Rewir egzekucyjny w Ejszyszkach obejmuje gminy: Ejszyską, Bieniakońską, Raduńską i Werenowską oraz Zablocką, pow. Szczuczynski.

Rewir egzekucyjny w Szczuczynie obejmuje: terytorjum okręgów sądowych w Szczuczynie i w Wasiliskach za wyjątkiem gminy Zablockiej.

Rewir egzekucyjny w Oszmianie obejmuje m. Oszmianę, gminy: Polańską, Holszańską, Grauzyską i Dziewieniską.

Rewir egzekucyjny w Smorgoniach obejmuje m. Smorgonie i gminy: Smorgońską, Solską, Krewską i Kucewicką.

Rewir egzekucyjny w Wilejce obejmuje m. Wilejkę i gminy: Kołowską, Iżańską, Wojstomską, Żodziską, Wiszniewską, Iłską, Wiazyńską i Chocieńczycką.

Rewir egzekucyjny w Krzywiczach obejmuje gminy: Krzywicką, Dołhinowską, Budslawską, Kościelnicką i Kurzeniecką.

Rewir egzekucyjny w Głębokiem obejmuje: terytorjum okręgów sądowych w Głębokiem i w Doszczycach.

Rewir egzekucyjny w Dziśnie obejmuje: terytorjum okręgów sądowych w Dziśnie i w Łużkach.

Rewir egzekucyjny w Brasławiu obejmuje m. Brasław i gminy: Brasławską, Opeską, Bohińską, Jodzką, Smotwieńską, Dryświacką, Rymszańską i Widzką.

Rewir egzekucyjny w Drui obejmuje m. Druję i gminy: Drujską, Miorską, Leonpolską, Nowo-Pohoską, Słobódzką, Przebrodzką i Pluską.

Rewir egzekucyjny w Mołodecznie obejmuje: terytorjum okręgów sądowych w Mołodecznie, Kraśnem i Rakowie.

Rewir egzekucyjny w Łyntupach obejmuje: terytorjum okręgów sądowych w Łyntupach i w Hodo-ciszkach.

Rewir egzekucyjny w Święcianach obejmuje: terytorjum okręgów sądowych w Święcianach i w Nowo-Swięcianach.

Rewir egzekucyjny w Postawach obejmuje: terytorjum okręgów sądowych w Postawach, Duniłowiczach i Miadziole.

Przydział Komorników do poszczególnych rewirów egzekucyjnych nastąpi osobno, a do tego czasu obecni komornicy pełnią swoje obowiązki w dotychczasowych rewirach.

Prezes Sądu Okręgowego

(—) W. Wyszyński.

229.

ZARZĄDZENIE**Prezesa Sądu Okręgowego w Wilnie**

z dnia 4 października 1930 r. Nr. 630

o wyznaczeniu komornikom sądowym rewirów egzekucyjnych w okręgu Sądu Okręgowego w Wilnie.

Na mocy § 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 grudnia 1928 r. w sprawie komorników sądowych i powołując się na zarządzenie moje z dnia 22 sierpnia 1930 r. Nr. 530 w przedmiocie dokonania nowego podziału okręgu Sądu Okręgowego w Wilnie na rewiry egzekucyjne, wyznaczam rewiry egzekucyjne następującym komornikom, a mianowicie:

I rewir egzekucyjny w Wilnie — komornikowi Władysławowi Matuchniakowi;

II rewir egzekucyjny w Wilnie — komornikowi Hieronimowi Lisowskiemu;

III rewir egzekucyjny w Wilnie — komornikowi Wacławowi Leśniewskiemu;

IV rewir egzekucyjny w Wilnie — komornikowi Antoniemu Maciejowskiemu;

V rewir egzekucyjny w Wilnie — komornikowi Julianowi Mościckiemu;

VI rewir egzekucyjny w Wilnie — komornikowi Janowi Lepieszy;

VII rewir egzekucyjny w Wilnie — komornikowi Antoniemu Uszyńskiemu;

VIII rewir egzekucyjny w Wilnie — komornikowi Franciszkowi Legieckiemu;

IX rewir egzekucyjny w Wilnie — komornikowi Konstantemu Karmelitowowi;

X rewir egzekucyjny w Wilnie — (vacat) czasowo przydzielam komornikowi Franciszkowi Legieckiemu;

rewir egzekucyjny w Wołożynie — komornikowi Stefanowi Murza-Murczikowi;

rewir egzekucyjny w Iwieńcu — komornikowi Kazimierzowi Zawadzkiemu;

rewir egzekucyjny w Iwju — komornikowi Antoniemu Prutkowskiemu;

rewir egzekucyjny w Lidzie — komornikowi Wincentemu Gruździowi;

rewir egzekucyjny w Ejszyszkach — komornikowi Adamowi Koryckiemu;

rewir egzekucyjny w Szczuczynie — komornikowi Witoldowi Kontowttowi;

rewir egzekucyjny w Oszmianie — komornikowi Michałowi Paszukowi;

rewir egzekucyjny w Smorgoniach — komornikowi Antoniemu Sitarzowi;

rewir egzekucyjny w Wilejce — komornikowi Aleksandrowi Bohdankiewiczowi;

rewir egzekucyjny w Krzywiczach — komornikowi Józefowi Motylewskiemu;

rewir egzekucyjny w Głębokiem — komornikowi Janowi Fiedorowiczowi;

rewir egzekucyjny w Dziśnie — komornikowi Kazimierzowi Sipowiczowi;

rewir egzekucyjny w Brasławiu — komornikowi Wincentemu Koczajowi;

rewir egzekucyjny w Drui — komornikowi Gustawowi Ziółkowskiemu;

rewir egzekucyjny w Mołodecznie — Sędziwojowi Zielińskiemu;

rewir egzekucyjny w Łyntupach — komornikowi Antoniemu Lenartowiczowi;

rewir egzekucyjny w Święcianach — komornikowi Stanisławowi Bazyłko;

rewir egzekucyjny w Postawach — komornikowi Stanisławowi Widawskiemu.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje od dnia 15-go października 1930 r. Wszystkie sprawy egzekucyjne, jakie wpłyną do dnia 15 października r. b. do komorników właściwych według dawnego podziału rewirów, prowadzą ci komornicy aż do całkowitego zakończenia tych spraw.

Poczynając od dnia 15 października r. b. sprawy egzekucyjne winny być kierowane do komorników właściwych, według nowego podziału rewirów z dnia 22 sierpnia 1930 r.

Prezes Sądu Okręgowego w Wilnie
(—) W. Wyszyński.

230.

**OBWIESZCZENIA
SĄDÓW POWIATOWYCH****w sprawach spadkowych.**

1) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Heleny z Pieślaków Perko, zmarłej dnia 3 grudnia 1918 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

2) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Abrama Tregera, zmarłego dnia 31 maja 1919 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

3) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Piotra Chaleckiego, zmarłego dnia 4 czerwca 1920 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

4) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Morducha Świrskiego, syna Dawida, zmarłego dnia 26 lutego 1924 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

5) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Filipa, syna Teofila, Filatowa, zmarłego dnia 13 marca 1925 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

6) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Jenty Rozmow, córki Hirszy, zmarłej dnia 27 grudnia 1925 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

7) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Pawła Stambrowskiego, zmarłego dnia 4 lutego 1926 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

8) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Eljasza Lipskiego, syna Efroima, zmarłego dnia 29 października 1926 r., ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

9) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Heleny-Krystyny Pietkiewiczówny, córki Jana, zmarłej dnia 28 listopada 1928 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

10) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Andrzeja Siwickiego, syna Jana, zmarłego dnia 10 czerwca 1929 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

11) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Antoniego Piłata, syna Józefa, zmarłego dnia 13 czerwca 1929 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

12) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Wacława Małęczyka, syna Antoniego, zmarłego dnia 23 lutego 1930 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

13) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Anieli, córki Wawrzyńca, Łowcewiczowej, zmarłej dnia 10 lutego 1930 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po niej mienia.

14) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Herca Szabada, syna Mowszy, zmarłego dnia 14 kwietnia 1930 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

czenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

15) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Antoniego Gierwiatowskiego, syna Andrzeja, zmarłego dnia 4 września 1930 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

16) Na zasadzie art. 1401 U. P. C. Sąd Powiatowy w Wilnie wzywa spadkobierców Eljasza Dubaniewicza, syna Stefana, zmarłego dnia 24 października 1930 roku, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia niniejszego obwieszczenia zameldowali swoje prawa do pozostałego po nim mienia.

17) Sąd Powiatowy w Oszmianie na mocy art. 1401 U. P. C. i art. 1239, 1241 T. X, cz I Zb. Pr. Ros. wzywa spadkobierców zmarłego w dniu 2 czerwca 1930 roku Kajetana Hryszkiewicza, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od dnia wydrukowania niniejszego ogłoszenia zameldowali prawa swoje do pozostałego po nim w mieście Oszmianie majątku, składającego się z placu ziemi i połowy domu mieszkalnego.

231.

OGŁOSZENIA SĄDOWE

1) Sąd Okręgowy w Wilnie, I wydział cywilny, obwieszcza, że decyzją swą z dnia 10 października 1930 r. postanowił: ogłosić upadłość Lejby Goldberga w handlu i kuratorem masy upadłościowej wyznaczyć adwokata Józefa Gordona, zamieszkałego w Wilnie przy ul. Zamkowej 20. Wskutek powyższego wszyscy wierzyciele i dłużnicy upadłego obowiązani są w terminie czteromiesięcznym od daty wydrukowania niniejszego obwieszczenia w Dodatku do Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości donieść Sądowi Okręgowemu w Wilnie o swoich pretensjach do upadłego i o należnościach, które mu przypadają chociażby terminy płatności nie nastąpiły. Sprawa Nr. 626/30.

2) Sąd Grodzki w Wilnie zgodnie z art. 94 Ustawy Wexlowej z dnia 21 listopada 1924 roku, wzywa posiadaczy zaginionych weksli, ażeby w terminie 60-dniowym od dnia niniejszego ogłoszenia stawili się w Sądzie Grodzkim w Wilnie, przy ul. 3-go Maja Nr. 4 i okazali zaginione weksle: 3 na blankietach po 10.000 zł. na sumę 1000 dolarów ef. U. S. A. oraz 2 na blankietach wekslowych po 5.000 zł. na sumę 500 dolarów ef. U. S. A. z podpisem „Arseni Pimonow“. W razie nie przedstawienia zaginionych weksli w oznaczonym terminie, będzie powzięta odpowiednia decyzja o umorzeniu wspomnianych weksli. Akta Nr. Zb. 592/30.

232.

OBWIESZCZENIA

Pisarza Hipotecznego przy Sądzie Okręgowym w Wilnie o regulacji hipotek.

Pisarz Hipoteczny przy Sądzie Okręgowym w Wilnie obwieszcza, że niżej wyszczególnione kolonie po skomasowaniu wywołane zostały do pierwsiastkowego zaprowadzenia hipoteki:

na dzień 15 lutego 1931 r.

Kolonie we wsi Jałomańce vel Janulańce, w gminie Rymczańskiej, powiecie Brasławskim Nr Hip. 13521

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
35	12,2038 ha	Aniela, Józef, Helena Anastazja i Melanja Makowsky
14	10,8396 ha	Michalina Makowska i Emilja Bielawska
7	6,4078 ha	Urszula Bohuszewiczowa
16	3,1070 ha	Helena Sielicka
32	6,5090 ha	Wincenty i Gasper Kowalewsky
28	7,3750 ha	Piotr, Natalja i Michalina Kowalewsky
34	3,5860 ha	Aniela i Helena Edert
36	3,891 ha	Wacław i Anastazja Edert
12	5,8580 ha	Michalina Łańska
2	14,4595 ha	Bolesław i Józef Petron
31	4,230 ha	Franciszek Bielawski
26/27	5,330 ha	Michalina, Leokadja i Mateusz Gramont
11	6,1165 ha	Antoni, Helena i Emilja Bielawscy i Michalina Łańska
33	7,7118 ha	Kazimierz i Augustyn Bielawscy
22/23	9,1524 ha	Domicela, Emilja, Aniela i Jerzy Bielawscy
1	9,2300 ha	Feliks Bielawski
30	5,7700 ha	Ksawera, Adolf, Helena i Aleksandra Bielawscy
3	15,4504 ha	Michalina, Antoni, Józef, Emilja, Antonina i Anna Makowsky
4	19,490 ha	Józef, Helena-Monika Mieszkianowie
40/41	9,5282 ha	Domicela Tumelis
39	11,9815 ha	Zofja Łapszyńska
17	4,5510 ha	Wincenty Tumelis
21	4,0160 ha	Sylwesteri Michał Tumelisowie
29	10,350 ha	Nikodem, Adam i Karolina Mieszkianowie
20	4,3350 ha	Zofja Korbowska i Helena Mieszkian
5	9,9016 ha	Antoni, Cecylja i Bolesław Mieszkianowie
10	7,400 ha	Justyn i Ludwik Mieszkianowie
24/25	4,200 ha	Michał Sielicki
37	2,6718 ha	Apolonia Oszmego
38	2,7035 ha	Marcela, Aniela i Urszula Sielickie
19	11,292 ha	Józef Sielicki
15	8,3238 ha	Jan Sielicki
6	6,4350 ha	Antoni i Justyn Mieszkianowie
8	1,5950 ha	Jan i Salomea Mieszkianowie
18	9,1800 ha	Antonina, Aniela, Aleksandra, Bolesław i Wiktor Mieszkianowie
9	3,3300 ha	Zofja, Kleofas i Nikodem Mieszkianowie
13	4,7868 ha	Emilja, Wilhelmina i Jan Mieszkianowie.

Kolonie we wsi Krupienie, w gminie Dokszyckiej, powiecie Dziśnieńskim Nr. Hip. 13498.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
4 i 4-a	7,6679 ha	Mikołaj Jurcewicz
3 i 2	7,7062 ha	Lubow, Herasim i Anna Jurewiczowie
11 i 11-a	0,4462 ha	Michał Jurewicz
5	19,9205 ha	Eljasz, Jan, Panfil i Justyn Koreńkowie
2 i 8	6,3453 ha	Antoni, Aleksander i Anna Makatunowie
16	0,4923 ha	Antoni Makatan
1 i 7	6,9029 ha	Antoni, Włodzimierz, Tatjana, Marja i Jan Makatunowie
6	8,1348 ha	Piotr i Timofiej Makatunowie
15	0,3942 ha	Jewdokja Makatun
9 i 13	96,9684 ha	Mieczysław Szklennik
10	8,8771 ha	Stanisław Wasilewski
14	2,571 ha	Anna Zacharkowicz

Kolonje we wsi Linkiszki, w gminie Łyngmiańskiej, powiecie Święciańskim Nr. Hip. 13522.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
1/4	103,2725 ha	Jakób, Józef i Jerzy Łozowscy
2/3	42,1916 ha	Antoni Łozowski.

na dzień 15 maja 1931 r.

Kolonje we wsi Trokiele, w gminie Hoduciskiej, powiecie Wileńsko-Trockim Nr. Hip. 13423.

Nr. kolonji	Obszar	Właściciel
1	10,5587 ha	Spadkob. Wincentego Zaborowskiego
2	11,3130 ha	Spadkob. Adama Zaborowskiego
3	28,4222 ha	Piotr I Sandowicz
4	17,1937 ha	Paweł Wołodkowicz
5	12,4078 ha	Andrzej Iwanowski
6	11,8423 ha	Magdalena Rutkiewiczówna
7	5,7244 ha	Józef Góryniewicz
8	6,6618 ha	Kazimierz Góryniewicz
9	4,5284 ha	Piotr Góryniewicz
10	5,2258 ha	Spadkob. Jana Górynowicza
11	12,7490 ha	Andrzej Łukaszewicz
12	11,2637 ha	Stanisław Łukaszewicz
13	5,4193 ha	Wincenty Żemło
14	4,7470 ha	Szymon Żemło
15	4,9871 ha	Michał Żemło
16	5,2805 ha	Józef Żemło
17	14,8315 ha	Piotr II, Józef i Szymon Sandowiczowie
18	6,8954 ha	Andrzej Sandowicz
19	5,5618 ha	Michał Sandowicz
20	15,6709 ha	Piotr, Antoni i Dominika Stankiewiczowie
21	18,1959 ha	Ludwik Stankiewicz
22	9,4131 ha	Stanisław Sandowicz
23	9,7402 ha	Spadkob. Michała Sandowicza
24	5,6350 ha	Emilja Punklewiczowa
25	2,2132 ha	Franciszek Sandowicz
26	3,7167 ha	Spadkob. Michała Sandowicza
27	8,7746 ha	Maciej Kłosowski
28	2,7296 ha	Wincenty i Antoni Sandowiczowie
	0,1200 ha	Wspólnota wsi Trokiele

W oznaczonych terminach osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa do tych nieruchomości w Kancelarii Wydziału Hipotecznego w Wilnie, gmach Sądów ul. Mickiewicza 36, pod skutkami prekluzji przewidzianymi w art. 153 ust. hip. z roku 1919.

Pisarz Hipoteczny (—) L. Sumorok.

Wilno, dn. 21 października 1930 r.

233.

OBWIESZCZENIA OKRĘGOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO W WILNIE I POGRANICZNEGO KOMISARZA ZIEMSKIEGO W WILNIE o postępowaniu scaleniowym.

1) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 9 sierpnia 1930 r. uprawomocniło się orzeczenie prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 5 listopada 1929 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach m-ka Kobylnik oraz w części na gruntach należących do kościoła rzymsko-katolickiego w Kobylniku i w części na grun-

tach przynależących do maj. Heljanowo własność Kajetana i Marjana Dunin-Wasowiczów, wszystko gm. kobylnickiej, pow. postawskiego.

2) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że z dn. 31 sierpnia 1930 r. podlega wykonaniu decyzja prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 26 czerwca 1930 r. w sprawie zakończenia na podstawie art. 50 cytowanej ustawy scaleniowej postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach zaścianku Cejkiszki, gminy mielegiańskiej, powiatu święciańskiego.

3) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dn. 21 sierpnia 1930 r.

uprawomocniło się orzeczenie prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 20 czerwca 1930 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Dulkijskiej, gm. smołweńskiej, pow. brasławskiego oraz na gruntach państwowych w tejże wsi Dulkijskiej.

4) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dn. 23 sierpnia 1930 r. zostało wydane przez Ministra Reform Rolnych podlegające wykonaniu orzeczenie prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 1 lipca 1929 roku dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach folw. Wiktorpol oraz w części na gruntach maj. Nowe-Żośno własność Ignacego Juchniewicza, a uchylające p. 2 powyższego orzeczenia, dotyczy włączenia do obszaru scalenia folw. Wiktorpol ok. 8 ha gruntów z maj. Kowale własność Konstancji Strenkowskiej, wszystko gminy żośniańskiej, pow. postawskiego.

5) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dn. 23 sierpnia 1930 r. zostało wydane przez Ministra Reform Rolnych podlegające wykonaniu orzeczenie, utrzymujące w mocy orzeczenie prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 21 grudnia 1928 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach zaśc. Romaniszki, gminy duksztańskiej, pow. święciańskiego.

6) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dn. 24 sierpnia 1930 r. uprawomocniło się orzeczenie prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 15 kwietnia 1930 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach zaścianku Abeliszki, gminy święciańskiej, pow. święciańskiego.

7) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dn. 27 sierpnia 1930 r. uprawomocniło się orzeczenie prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dn. 4 lipca 1930 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Nidziany, gm. worniańskiej, pow. wileńsko-trockiego oraz w części na gruntach Juliana i Wacława Gawrewiczów, Michała i Apolonji Narejków, gospodarzy zaśc. Widzianiszki tejże gminy i powiatu.

8) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dn. 27 sierpnia 1930 r. uprawomocniło się orzeczenie prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 26 czerwca 1930 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Pociszki, gminy hoduciskiej, pow. święciańskiego.

9) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje

do publicznej wiadomości, że w dniu 2 września 1930 r. zostało wydane przez Ministra Reform Rolnych podlegające wykonaniu orzeczenie, utrzymujące w mocy orzeczenie prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 17 stycznia 1930 roku, dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Siemierniki, gminy gródeckiej, pow. mołodeckiego oraz w części na gruntach maj. Poniatowszczyzna i m-ka Gródek tejże gminy i powiatu.

10) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 ustawy z dn. 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dn. 22 września 1930 r. zostało wydane przez Ministra Reform Rolnych podlegające wykonaniu orzeczenie, utrzymujące w mocy orzeczenie prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 7 maja 1930 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Podmłynie, gminy solskiej, powiatu oszmiańskiego.

11) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 3 października 1930 r. uprawomocniło się orzeczenie prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 12 września 1930 r., dotyczące zmniejszenia obszaru scalenia gruntów wsi Powosupie, gminy orańskiej, pow. wileńsko-trockiego przez wyłączenie ok. 4 ha gruntów wsi Półkabel tejże gminy i powiatu.

12) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie na podstawie art. 18 z dnia 31 lipca 1923 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 8 października 1930 r. uprawomocniło się orzeczenie prezesa tegoż Okręgowego Urzędu Ziemskiego z dnia 15 kwietnia 1930 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia na gruntach wsi Kowale oraz na gruntach państwowych pod nazwą „byłe grunty cerkwi w Kowalach“ wszystko gminy głębokiej, powiatu dziśnieńskiego.

13) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 25 listopada 1929 roku postanowiła projekt scalenia gruntów zaścianku Zielonka gminy gierwiackiej, pow. wileńsko-trockiego, obejmujący 143 ha 8023 m². Powyższe uprawomocniło się w dniu 21 lutego 1930 roku, wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

14) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 25 listopada 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Ozierodowice o obszarze 264 ha 9703 m² z uwzględnieniem równoważnika o obszarze 2 ha 3438 m², wydzielonego dla wsi Manichy za zlikwidowanie wspólnego pastwiska, wszystko gminy kościeniewickiej powiatu wilejskiego, obejmujący łącznie 267 ha 3141 m². Powyższe uprawomocniło się w dniu 11 lutego 1930 r., wobec czego Okręgowy Urząd Ziemski ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

15) Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wil-

nie na posiedzeniu w dniu 19 grudnia 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Bieciuny, gminy daugielskiej, pow. święciańskiego o obszarze 334 ha 0319 m². Powyższe uprawomocniło się w dniu 19. II. 1930 r., wobec czego Okręgowy Urząd Ziemiński ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

16) Okręgowy Urząd Ziemiński w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 26 marca 1930 r. postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Pustylki o obszarze 245 ha 5309 m² i gruntów państwowego maj. Okmiana o obszarze 9 ha 0284 m², wszystko gminy podbrzeskiej, pow. wileńsko-trockiego, obejmujący łącznie 254 ha 5593 m². Powyższe uprawomocniło się w dniu 25 czerwca 1930 roku, wobec czego Okręgowy Urząd Ziemiński ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

17) Okręgowy Urząd Ziemiński w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 20 maja 1930 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Szarabaje Nowe, gminy głębockiej, pow. dziśnieńskiego, obejmujący 289 ha 0155 m². Powyższe uprawomocniło się w dniu 22 lipca 1930 roku, wobec czego Okręgowy Urząd Ziemiński ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

18) Okręgowy Urząd Ziemiński w Wilnie podaje do wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Wilnie na posiedzeniu w dniu 26 czerwca 1929 roku postanowiła zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Miłejzyny, o obszarze 174 ha 3249 m² i folwarku Miłejzyny należącego do Jana Dawidowicza o obszarze 58 ha 6907 m², wszystko gminy sołskiej, powiatu oszmiańskiego. Powyższe zostało utrzymane w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej w Warszawie w dniu 29 stycznia 1930 roku, wobec czego Okręgowy Urząd Ziemiński ogłasza o zamknięciu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

19) Pograniczny Komisarz Ziemiński w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 8 maja 1929 roku postanowił zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi i folw. Dołgie vel Dołhoje, gm. prozorockiej, pow. dziśnieńskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 15 czerwca 1929 roku, wobec powyższego ogłaszam niniejszem o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

20) Pograniczny Komisarz Ziemiński w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 15 marca 1930 roku postanowił zatwierdzić projekt scalenia gruntów należących do gospodarzy wsi Łotowszczyzna, gm. leonpolskiej, pow. brasławskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się w dn. 15. IV. 1930 r., wobec powyższego ogłaszam niniejszem o zamknięciu postępowania scaleniowego w niniejszej sprawie.

21) Pograniczny Komisarz Ziemiński w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 31 lipca 1930 roku postanowił zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Cieslesze, gminy prozorockiej, pow. dziśnieńskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się w dn. 18 września 1930 roku. Wobec powyższego ogłaszam

niniejszem o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

22) Pograniczny Komisarz Ziemiński w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 31 lipca 1930 roku postanowił zatwierdzić projekt scalenia gruntów należących do gospodarzy wsi vel okolicy Waśkowicze oraz części folwarku Waśkowicze, wszystko gminy prozorockiej, pow. dziśnieńskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 16. IX. 1930 r. Wobec powyższego ogłaszam o zamknięciu postępowania scaleniowego w powyższej sprawie.

23) Pograniczny Komisarz Ziemiński w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 31 lipca 1930 roku postanowił zatwierdzić projekt scalenia gruntów wsi Miakczyły, gminy dołhinowskiej, pow. wilejskiego. Orzeczenie to uprawomocniło się w dniu 10 września 1930 roku. Wobec powyższego ogłaszam o zamknięciu postępowaniu scaleniowego w powyższej sprawie.

24) Pograniczny Komisarz Ziemiński w Wilnie podaje do publicznej wiadomości, że Pograniczny Delegat Ministra Reform Rolnych w Wilnie orzeczeniem z dnia 29 sierpnia 1930 r. postanowił wdrożyć postępowanie scaleniowe na obszarze: 1) ok. 88 ha gruntów nadziałowych gospodarzy wsi Kozyrowo, gm. prozorockiej, pow. dziśnieńskiego i 2) ok. 8,5 ha gruntów z państwowego majątku Krzywy Ruczaj (parc. Nr. Nr. 4—8) tejże gminy i powiatu, przeznaczonych decyzją prezesa Okręgowego Urzędu Ziemińskiego z dn. 14. VII. 1930 r. na upełnorolnienie wsi Kozyrowo. Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dn. 27. IX. 1930 r.

234.

Obwieszczenie Okręgowego Urzędu Ziemińskiego w Wilnie o postępowaniu szacunkowym przymusowo wykupywanych majątków.

Wobec niedoreczenia przez Urząd gminy rakowskiej, pow. mołodeckiego zawiadomienia Okręgowego Urzędu Ziemińskiego w Wilnie o prawie przysługującym b. właścicielom gruntów pogranicznych: Borzdyn, Borysówka, Ciepłe Gatki, Kotlarówka, Kretawje, Mietkowo, Mironówka, Olszynka, Ozieryszcze, Pocesjowe-Kramy, Slizewszczyzna I, Slizewszczyzna II, Tatarcznikowo, Wędzielewo, Wiechowe-Błoto. Okręgowy Urząd Ziemiński zgodnie z § 13 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 70, poz. 616) i w myśl art. 19 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 90, poz. 706) podaje do wiadomości, że właściciel względnie osoby reprezentujące prawa właściciela mogą zgłosić swe żądania zawezwania rzeczoznawców do Okręgowego Urzędu Ziemińskiego w Wilnie w terminie dni 14 od dnia ogłoszenia oraz podać swój ścisły adres celem powiadomienia przez Przewodniczącą Komisji Klasyfikacyjno-Szacunkowej o dniu szacunku majątku.

235.

RUCH SŁUŻBOWY

A) W Urzędzie Wojewódzkim w Wilnie i w starostwach Województwa Wileńskiego

za m-c październik 1930 r.

a) W Urzędzie Wojewódzkim

Minister Spraw Wewnętrznych

przeniósł:

Janinę Nekanda-Trepczanke, naczelnika rachuby VII st. sł. — w urzędzie wojewódzkim nowogródzkim — do urzędu wojewódzkiego wileńskiego, na własną prośbę.

Minister Robót Publicznych

mianował:

Inż. Józefa Roube, kontraktowego pracownika VI gr. upos. — do odwołania radcą budownictwa w VI stopniu służbowym.

Inż. Jarosława Girina, prowizorycznego urzędnika VII stopniu służbowym.

Minister Rolnictwa

zwolnił ze służby:

Inż. Jana Czerniewskiego, inspektora rolnego — z dniem 30 września 1930 r. na własną jego prośbę.

b) W Starostwach

Minister Spraw Wewnętrznych

mianował:

Wacława Iszore, radcę wojewódzkiego VI st. sł. p. o. starosty grodzkiego — starostą grodzkim wileńskim w dotychczasowym VI stopniu służbowym.

Jerzego-Albina de Tramecourt'a, prowizorycznego starostę powiatowego w Mołodecznie w VI st. sł. — starostą powiatowym mołodeckim w dotychczasowym VI stopniu służbowym.

WOJEWODA

a) W Urzędzie Wojewódzkim

mianował:

Ślawomira Kuncewicza, asesora VIII st. sł. — referendarzem w dotychczasowym VIII stopniu służbowym.

Hieronima Giećewicza, kontraktowego pracownika VIII gr. upos. w Dyrekcji Robót Publicznych — księgowym w VIII stopniu służbowym.

Józefa Kuleszę, kontraktowego pracownika IX gr. upos. w Dyrekcji Robót Publicznych — adjunktem technicznym w IX stopniu służbowym.

Piotra Czerwiakowskiego, prowizorycznego urzędnika IX st. sł. Dyrekcji Robót Publicznych — adjunktem technicznym w dotychczasowym IX stopniu służbowym.

Antoniego Blaszkiewicza, prowizorycznego urzędnika X st. sł. w Dyrekcji Robót Publicznych — adjunktem technicznym w X stopniu służbowym.

Marjana Załęskiego, prowizorycznego urzędnika X st. sł. w Dyrekcji Robót Publicznych — adjunktem technicznym w dotychczasowym X stopniu służbowym.

dopuścił do służby przygotowawczej:

Melchiora Karczewskiego, w charakterze praktykanta III kategorii w XII grupie uposażenia. rozwiązał stosunek służbowy:

z Jadwigą Wojewódką, praktykantem I kategorii w X grupie uposażenia — z dniem 31 października 1930 r. na własną jej prośbę.

b) Starostwach

mianował:

Inż. Jana Warzechę, kontraktowego pracownika VIII gr. upos. — do odwołania komisarzem ochrony lasów w starostwie powiatowym mołodeckim w VIII stopniu służbowym.

Józefa Pazińskiego, kontraktowego pracownika VIII gr. upos. w starostwie powiatowym oszmiańskim technikiem budowlanym w VIII stopniu służbowym.

Ksawerego Szymanowskiego, kontraktowego pracownika VIII gr. upos. w starostwie powiatowym brasławskim — do odwołania asesorem w VIII stopniu służbowym.

Antoniego Bilszę, naczelnika kancelarii IX st. sł. w starostwie powiatowym święciańskim — sekretarzem w dotychczasowym IX stopniu służbowym.

Stanisława Jussisa, kontraktowego pracownika IX gr. upos. w starostwie powiatowym dziśnieńskim w Głębokiem — technikiem budowlanym w IX stopniu służbowym.

Włodzimierza Werybę, prowizorycznego urzędnika X st. sł. w starostwie powiatowym postawskim (referat od spraw inwalidów wojennych) — adjunktem kancelaryjnym w dotychczasowym X stopniu służbowym.

dopuścił do służby przygotowawczej:

Bełona Bednarka, w charakterze praktykanta II kategorii w XI grupie uposażenia w starostwie powiatowym wileńsko-trockim w Wilnie.

zmarł:

Stanisław Olechnowicz, adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w dniu 14 października 1930 r.

Pracownicy kontraktowi:

przyjęci:

Stanisław Rogoyski, w Urzędzie Wojewódzkim — Wydział Rolnictwa i Weterynarii na okres bezterminowy poczynszy od dnia 1. X. 1930 r. za wynagrodzeniem według VI grupy uposażenia.

Aleksander Zelio, w Urzędzie Wojewódzkim — Dyrekcji Robót Publicznych na okres bezterminowy poczynszy od dnia 1. XI. 1930 r. za wynagrodzeniem według VII grupy uposażeniowej.

przedłużony stosunek służbowy:

z Zofią Wróblewską, kontr. prac. XII gr. upos. w starostwie powiatowym mołodeckim — do dnia 31 października 1930 r.

rozwiązany stosunek służbowy:

Z Józefem Rzepielą, kontr. prac. XI gr. upos. w starostwie powiatowym wileńsko-trockim w Wilnie — z dniem 31 października 1930 r. na własną jego prośbę.

B)

W okręgu wileńskim Dyrekcji Cel w Warszawie

Mianowani zostali:

Poborca celny w XI st. st. w Urzędzie Celnym w Wilnie **Platas-Plepowicz Konstanty** poborcą celnym w X st. st. z dn. 7. VII. 1930 r.

Przeniesieni:

Naczelnik Wydziału Kontroli Celnej w VI st. st. **Miszewski Henryk** z Wydziału I b. Dyrekcji Cel w Wilnie do okręgu Izby Skarbowej w Białymstoku i mianowany Naczelnikiem Wydziału w dotychczasowym st. st. z dn. 26. IX. 1930 r.

Rewizor celny w VII st. st. **Koliński Józef** z urzędu celnego w Wilnie do okręgu Dyrekcji Cel w Poznaniu w dotychczasowym charakterze i st. st. z dn. 5. VIII. 1930 r.

Referendarz w VII st. st. **Hołownia Dominik** z Wydziału II b. Dyrekcji Cel w Wilnie do okręgu Izby Skarbowej w Wilnie w dotychczasowym charakterze i st. st. z dn. 5. VIII. 1930 r.

Inspektor w VII st. st. **Mińczewski Ignacy** z okręgu Dyrekcji Cel w Mysłowicach do urzędu celnego w Wilnie w dotychczasowym charakterze i st. st. z poruczeniem kierownictwa tego urzędu z dn. 24. VII. 1930 r.

Referendarz w VIII st. st. **Holocher Gustaw** w Wydziale II b. Dyrekcji Cel w Wilnie do urzędu celnego w Łodzi w dotychczasowym charakterze i st. st. z dn. 5. VIII. 1930 r.

Inspektor celny w VIII st. st. **Duszyński Józef** z Urzędu celnego w Turmoncie do okręgu Dyrekcji Cel w Poznaniu w dotychczasowym charakterze i st. st. z dn. 7. VII. 1930 r.

Księgowy w VIII st. st. **Wiewiórka Leopold** z Wydziału III b. Dyrekcji Cel w Wilnie do okręgu Dyrekcji Cel w Lwowie w dotychczasowym charakterze i st. st. z dn. 5. VIII. 1930 r.

Sekretarz w IX st. st. **Śmietaniński Zygmunt** z Wydziału I b. Dyrekcji Cel w Wilnie do Urzędu Celnego w Wilnie w dotychczasowym charakterze i st. st. z dn. 20. IX. 1930 r.

Rewident celny w IX st. st. **Skwarko Stefan** z Wydziału II b. Dyrekcji Cel w Wilnie do Urzędu Celnego w Wilnie w dotychczasowym charakterze i st. st. z dn. 11. IX. 1930 r.

Rewident celny w IX st. st. **Opalko Karol** z Urzędu Celnego w Raczkach do urzędu celnego w Turmoncie w dotychczasowym charakterze i st. st. z dnia 12. VII. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. st. **Janowski Adam** z Wydziału I b. Dyrekcji Cel w Wilnie do urzędu celnego w Raczkach w dotychczasowym charakterze i st. st. z dn. 31. VII. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. st. **Rutkowski Piotr** z Wydziału III b. Dyrekcji Cel w Wilnie do okręgu Izby Skarbowej w Brześciu n/B. i mianowany adjunktem kancelaryjnym w dotychczasowym st. st. z dn. 5. VIII. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. st. **Dominiński Józef** z Urzędu Celnego w Wilnie do okręgu Dyrekcji Cel w Poznaniu w dotychczasowym charakterze i st. st. z dn. 15. IX. 1930 r.

Rewident celny w X st. st. **Sawicz Wacław** z Wydziału II b. Dyrekcji Cel w Wilnie do Urzędu Celnego w Wilnie w dotychczasowym charakterze i st. st. z dn. 29. IX. 1930 r.

Rewident celny w X st. st. **Moszyński Jan** z Urzędu Celnego w Turmoncie do Urzędu Celnego w Raczkach w dotychczasowym charakterze i st. st. z dn. 12. VII. 1930 r.

Adjunkt kancelaryjny w X st. st. **Sobolewska Helena** z Wydziału I b. Dyrekcji Cel w Wilnie do Wydziału I Dyrekcji w dotychczasowym charakterze i st. st. z dn. 11. IX. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Gortat Henryk** z Wydziału III b. Dyrekcji Cel w Wilnie do Wydziału III Dyrekcji w dotychczasowym charakterze z dn. 11. IX. 1930 r.

Kancelista w XI st. st. **Jewniewiczowa Marja** z wydziału I b. Dyrekcji Cel w Wilnie do okręgu Izby Skarbowej w Wilnie w dotychczasowym charakterze i st. st. z dn. 5. VIII. 1930 r.

Kancelista w XI st. st. **Skorupska Tekla**, z Urzędu Celnego w Wilnie — do Urzędu Celnego w Filipowie, w dotychczasowym charakterze i st. st. z dn. 2. VII. 1930 r.

Przeniesieni w stan nieczynny:

Księgowy w VIII st. st. w Wydziale IV b. Dyrekcji Cel w Wilnie **Romański Bronisław** z dn. 5. VIII. 1930 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Prezes b. Dyrekcji Cel w Wilnie w IV st. st. **Lewakowski Stanisław** z dn. 31. VIII. 1930 r.

Naczelnik Wydziału Kontroli Celnej w VI st. st. w Wydziale II b. Dyrekcji Cel w Wilnie **Milewski Aleksander** z dn. 30. IX. 1930 r.

Naczelnik Wydziału Rachunkowo-Kasowego w VI st. st. w Wydziale III b. Dyrekcji Cel w Wilnie **Musiałkowski Henryk** z dn. 30. IX. 1930 r.

Inspektor celny w VIII st. st. w Wydziale IV b. Dyrekcji Cel w Wilnie **Fabiszewski Jan** z dn. 30. IX. 1930 r.

Inspektor celny w VIII st. st. w Wydziale IV b. Dyrekcji Cel w Wilnie **Lutostański Władysław** z dn. 30. IX. 1930 r.

Adjunkt kancelaryjny w X st. st. w Wydziale I b. Dyrekcji Cel w Wilnie **Hermanowska Stanisława** z dn. 30. IX. 1930 r.

Poborca celny w XI st. st. w Urzędzie Celnym w Turmoncie **Kononowicz Leon** z dn. 31. VII. 1930 r.

C)

W sądownictwie

Prezydent Rzeczypospolitej

mianował:

Mieczysława Eydrygiewicza, Sędziego Sądu Okręgowego w Wilnie — Sędzią Sądu Apelacyjnego w Wilnie, dn. 4 czerwca 1930 r.

Bronisława Dudzińskiego, Sędziego Sądu Okręgowego w Grodnie — Sędzią Sądu Apelacyjnego w Wilnie, dnia 7 sierpnia 1930 r.

Jana Piłsudskiego, Sędziego Sądu Apelacyjnego w Wilnie — wiceprokuratorem Sądu Najwyższego, dnia 29 września 1930 r.

Wacława Węckowicza, Sędziego Sądu Okręgowego w Wilnie — Sędzią Sądu Apelacyjnego w Wilnie, dnia 29 października 1930 r.

Jana Illaszewicza, Sędziego Sądu Okręgowego w Wilnie — Sędzią Sądu Apelacyjnego w Wilnie, dnia 29 października 1930 r.

Walerjana Haurykiewicza, Sędziego Sądu Okręgowego w Wilnie — Wiceprezesem tegoż Sądu, dnia 11-go października 1930 r.

Józefa Iszore, aplikanta egzaminowanego — Sędzią Sądu Powiatowego w Oranach, dnia 11 października 1930 r.

Minister Sprawiedliwości

mianował:

Antoniego Wojskiewicza i Jana Deręgowskiego, aplikantów egzaminowanych — asesorami sądowymi, dnia 3 listopada 1930 r.

Leonarda Telmaszewskiego, aplikanta egzaminowanego — asesorem sądowym, dn. 4 listopada 1930 r.

Witolda Buczyńskiego, aplikanta egzaminowanego — asesorem sądowym, dnia 8 listopada 1930 r.

przeniósł:

Abdona-Wiktora Redera, Sędziego Sądu Powiatowego w Łachwie, na takież stanowisko do Sądu Powiatowego w Dziśnie, dn. 23 października 1930 r.

przeniósł w stan spoczynku:

Leonarda Mertensa, Sędziego Sądu Apelacyjnego w Wilnie, z dniem 30 września 1930 r.

Józefa Hryniewskiego, Sędziego Sądu Apelacyjnego w Wilnie, z dniem 30 września 1930 r.

Bohdana Achmatowicza, Sędziego Sądu Apelacyjnego, z dniem 31 lipca 1930 r.

Prezes Sądu Okręgowego

przeniósł w stan spoczynku:

na podstawie art. 28 p. a ustawy emerytalnej

Adama Ciszewskiego, adjunkta kancelaryjnego Sądu Okręgowego w Wilnie, z dniem 30 listopada 1930 r., zgodnie z podaniem.

Antoniego Iwanowskiego, kancelistę Sądu Powiatowego w Turmoncie, z dniem 31 października 1930 r., zgodnie z podaniem.

mianował:

Leona Bejnara, kancelistę Sądu Powiatowego w Turmoncie w XII st. st., od dnia 1 listopada 1930 r., na służbę prowizoryczną.

z wolnił:

Jana Butkiewicza, kancelistę Sądu Powiatowego w Łużkach, na służbie prowizorycznej, z dniem 31 października 1930 r.

D)

W Dyrekcji Lasów Państwowych w Wilnie na terenie Województwa Wileńskiego

za miesiąc październik 1930 r.

a) w Nadleśnictwach

Minister Rolnictwa

mianował:

Bronisława Jarockiego, kontraktowego pracownika w VII gr. uposażenia p. o. nadleśniczego nadleśnictwa Podbrodzkiego — do odwołania (prowizorycznie) nadleśniczym w VII st. st. z dn. 1. X. 1930 r.

przeniósł:

Eustachego Kociejowskiego, nadleśniczego nadleśnictwa Głuszniewskiego w VII st. st. — do Biura Dyrekcji i mianował referendarzem z zachowaniem dotychczasowego charakteru i stopnia służbowego z dn. 1. X. 1930 r.

Dyrektor Lasów Państwowych

a) w Dyrekcji Lasów Państwowych

mianował:

Adelę Oziewiczównę, kontraktową pracowniczkę w XI gr. upos. p. o. kancelistki — do odwołania (prowizorycznie) kancelistką w dotychczasowym stopniu służbowym z dn. 1. X. 1930 r.

przyjął na służbę kontraktową:

Jadwigę Mroczkowską, w charakterze pracowniczki kontraktowej w XI grupie uposażenia do p. o. kancelistki z dn. 1. X. 1930 r.

przeniósł:

Edwarda Świdę, praktykanta techniczno-leśnego nadleśnictwa Bakszańskie w X gr. pos. — do biura Dyrekcji na dalszą praktykę z zachowaniem dotychczasowego charakteru służbowego i wynagrodzenia z dn. 1. X. 1930 r.

z wolnił:

Grzegorza Cydzika, kontraktowego pracownika w XI gr. pos. p. o. kancelisty — na własną jego prośbę z dn. 31. X. 1930 r.

Marję Łuczycką, rejestratora w X st. st. — z dn. 31. X. 1930 r. na podstawie § 32 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 30. XII. 1924 r.

b) w nadleśnictwach

mianował:

Tadeusza Wiśniewskiego, kontraktowego pracownika w X gr. upos. p. o. leśniczego nadleśnictwa Trockiego — do odwołania (prowizorycznie) leśniczym w dotychczasowym stopniu służbowym z dn. 1. X. 1930 r.

Władysława Rzewnickiego, kontraktowego pracownika w XI gr. upos. p. o. leśniczego nadleśnictwa Miadziolskiego — do odwołania (prowizorycznie) leśniczym w dotychczasowym stopniu służbowym z dn. 1. X. 1930 r.

Włodzimierza Dombka, prowizorycznego leśniczego nadleśnictwa Uszańskie w X st. st. — z zastrzeżeniem usuwalności w dotychczasowym stopniu służbowym z dn. 1. X. 1930 r.

Czesława Manturewicza, prowizorycznego leśniczego nadleśnictwa Wileńskiego w IX st. st. — z zastrzeżeniem usuwalności w dotychczasowym stopniu służbowym z dn. 1. X. 1930 r.

Kazimierę Chamską, prowizoryczną st. kancelistkę nadleśnictwa Wileńskiego w X st. st. — z zastrzeżeniem usuwalności leśniczym w X st. st. i polecił pełnienie obowiązków biurowych z dn. 1. X. 1930 r.

Stanisława Bulskiego, prowizorycznego leśniczego nadleśnictwa Hoduciskiego w XI st. st. — z zastrzeżeniem usuwalności w dotychczasowym stopniu służbowym z dn. 1. X. 1930 r.

Jana Panfilę, prowizorycznego leśniczego nadleśnictwa Hoduciskiego w X st. st. — z zastrzeżeniem usuwalności w dotychczasowym stopniu służbowym z dn. 1. X. 1930 r.

Wacława Czerwonka, praktykanta leśnego nadleśnictwa Hoduciskiego w XII gr. upos. — z zastrzeżeniem usuwalności leśniczym w XI st. st. z dn. 1. X. 1930 r.

dopuszczał do służby przygotowawczej:

Władysława Sielickiego, w charakterze praktykanta leśnego nadleśnictwa Brasławskiego z uposażeniem wg XII grupy z dn. 1. X. 1930 r.

przyjął na służbę kontraktową:

Stanisława Noakowskiego, w charakterze pracownika kontraktowego w XI grupie uposażenia do p. o. leśniczego nadleśnictwa Uszańskie z dn. 1. X. 1930 r.

Emila Labędzkiego, w charakterze pracownika kontraktowego w IX grupie uposażenia do p. o. leśniczego nadleśnictwa Inklaryskiego z dn. 6. X. 1930 r.

przeniósł:

Antoniego Ostrowskiego, prowizorycznego leśniczego nadleśnictwa Inklaryskiego w IX st. st. — do

nadleśnictwa Oszmiańskiego z zachowaniem dotychczasowego charakteru i stopnia służbowego z dn. 1. X. 1930 r.

Bronisława Gierko, leśniczego nadleśnictwa Miadziolskiego w XI st. sł. do nadleśnictwa Brasławskiego z zachowaniem dotychczasowego charakteru i stopnia służbowego z dn. 1. X. 1930 r.

Stanisława Bednarczuka, prowizorycznego urzędnika w IX st. sł. p. o. adjunkta leśnego nadleśnictwa Koniawskiego — do nadleśnictwa Miadziolskiego z zachowaniem dotychczasowego charakteru i stopnia służbowego z dn. 1. X. 1930 r.

z wolnili:

Józefa Willamowicza, kontraktowego pracownika w X gr. upos. p. o. leśniczego nadleśnictwa Ławaryskiego na podstawie § 7 umowy służbowej z dn. 31. X. 1930 r.

Lidję Suszkiewiczową, kontraktową pracowniczkę w XI gr. upos. p. o. kancelistki nadleśnictwa Horduciskiego na podstawie § 7 umowy służbowej z dn. 31. X. 1930 r.

Mieczysława Brzostowskiego, kontraktowego pracownika w XI gr. upos. p. o. leśniczego nadleśnictwa Brasławskiego na podstawie § 3 umowy służbowej z dn. 31. X. 1930 r.

Dominika Buharowskiego, prowizorycznego podleśniczego biurowego nadleśnictwa Niemeńczyńskiego w X st. sł. na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej, z dn. 31. X. 1930 r.

Jana Arndta, prowizorycznego leśniczego nadleśnictwa Brasławskiego w X st. sł. — na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej, z dn. 31. X. 1930 r.

E)

W Wileńskim Okręgowym Urzędzie Miar

za m-c sierpień 1930 r.

Naczelnik Okręgu Legalizacji Narzędzi Mierniczych w Wilnie

przyjął na próbę służbę kontraktową:

Adama Stankiewicza, w charakterze pracownika kontraktowego do prac technicznych w X gr. up. od dn. 2. VIII b. r.

W Miejscowym Urzędzie Miar w Wilnie

za m-c październik 1930 r.

Antoniego Janczewskiego, w charakterze pracownika kontraktowego do prac technicznych w X gr. up., od dn. 16. X. b. r.

F)

W urzędach ziemskich

za miesiąc listopad 1930 r.

Okręgowy Urząd Ziemski w Wilnie.

przyjęci:

Inż. Symonowicz Stanisław w charakterze pracownika kontraktowego z wynagrodzeniem według IX gr. upos. z dn. 10. XI. 1930 r.

Brzostowska Irena w charakterze pracowniczki kontraktowej z wynagrodzeniem według XI grupy up. z dn. 5. XI. 1930 r.

Zalecillo Franciszek w charakterze kontraktowego dozorca meljoracyjnego z wynagrodzeniem według XII grupy up. z dn. 1. XI. 1930 r.

z wolnieni:

Kordecka Helena pracowniczka kontraktowa X gr. up. z dn. 6. XI. 1930 r. na własne żądanie.

Golimontówna Janina, pracowniczka kontraktowa XI gr. up. z dn. 30. XI. 1930 r. na własne żądanie.

Kacperski Władysław, kontraktowy dozorca meljoracyjny X gr. up. z dn. 30. XI. 1930 r. na skutek wygaśnięcia umowy.

Firkowicz Marcin, kontraktowy dozorca meljoracyjny XII gr. up. z dn. 30. XI. 1930 r. na skutek wygaśnięcia umowy.

Gaber Stanisław, kontraktowy dozorca meljoracyjny XII gr. up. z dn. 30. XI. 1930 r. na skutek wygaśnięcia umowy.

Jankiewicz Hieronim, kontraktowy dozorca meljoracyjny XII gr. up. z dn. 30. XI. 1930 r. na skutek wygaśnięcia umowy.

Jachimowicz Jan, kontraktowy dozorca meljoracyjny XII gr. up. z dn. 30. XI. 1930 r. na skutek wygaśnięcia umowy.

Miniewski Mikołaj, kontraktowy dozorca meljoracyjny XII gr. up. z dn. 30. XI. 1930 r. na skutek wygaśnięcia umowy.

Sadowski Wacław, kontraktowy dozorca meljoracyjny XII gr. up. z dn. 30. XI. 1930 r. na skutek wygaśnięcia umowy.

Zaremba Bronisław, kontraktowy dozorca meljoracyjny XII gr. up. z dn. 30. XI. 1930 r. na skutek wygaśnięcia umowy.

Nohonowicz Bolesław, kontraktowy dozorca meljoracyjny XII gr. up. z dn. 30. XI. 1930 r. na skutek wygaśnięcia umowy.

Powiatowe Urzędy Ziemskie.

z wolnieni:

Kuczyńska Wacława, pracowniczka kontraktowa X gr. up. w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w Wilnie z dn. 30. XI. 1930 r., na własne żądanie.

W Okręgowym Urzędzie Ziemskim w Wilnie

za m-c październik 1930 r.

Przyjęci:

Pieczko Wacław — w charakterze pracownika kontraktowego z wynagrodzeniem według X grupy uposażeniowej z dn. 1. X. 1930 r.

Hermanówna Elwira — w charakterze pracowniczki kontraktowej, z wynagrodzeniem według XII grupy uposażeniowej, z dn. 15. X. 1930 r.

Golimontówna Janina — w charakterze pracowniczki kontraktowej z wynagrodzeniem według XI grupy uposażeniowej, z dn. 27. X. 1930 r.

Przeniesieni:

Woysław Jan, referendarz VIII st. sł. — na stanowisko podkomisarza ziemskiego w VIII st. sł. do Powiatowego Urzędu Ziemskiego w Postawach z dn. 1. X. 1930 r.

Z wolnieni:

Jabłoński Bohdan, pracownik kontraktowy X grupy upos. z dn. 11. X. 1930 r., na własne żądanie.

Tarwidowa Marja, pracowniczka kontraktowa XI grupy uposażeniowej z dn. 31. X. 1930 r. na własne żądanie.

G)

W Zarządzie Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Wilnie

za m-c wrzesień 1930 r.

Minister Poczty i Telegrafów

mianował:

Inż. Józefa Sobolewskiego, radcę w VI st. sł. Dyrekcji Robót Publicznych w Wilnie — radcą w VI st. sł. w Dyrekcji P. i T. w Wilnie.

Jakóba Małochleba, kierownika oddziału urzędu I kl. w VI st. sł. w Wilnie 1 — inspektorem w VI st. sł. w Dyrekcji P. i T. w Wilnie.

Wincentego Rasiewicza, kierownika oddziału urzędu I kl. w VII st. sł. w Wilnie 1 — asesorem w VII st. sł. w Dyrekcji P. i T. w Wilnie.

Antoniego Kalinowskiego, urzędnika w VII st. sł. w Wilnie — inspektorem w VII st. sł. w Dyrekcji P. i T. w Wilnie.

Marcina Stecewicza, urzędnika w VII st. sł. w Wilnie — asesorem w VII st. sł. w Dyrekcji P. i T. w Wilnie.

Inż. Witolda Kolankowskiego, urzędnika w VII st. sł. w Wilnie — inspektorem w VII st. sł. w Dyrekcji P. i T. w Wilnie.

przeniósł:

Józefa Antoniego Woltyńskiego, referendarza w VII st. sł. z Dyrekcji P. i T. w Gdańsku do Dyr. P. i T. w Wilnie.

Prezes Dyrekcji Poczty i Telegrafów

mianował:

Mikołaja Andrełowicza — praktykantem referendarskim w X st. sł. w Dyrekcji P. i T. w Wilnie z dn. 15. IX. 1930 r.

W okręgu wileńskim Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Wilnie

za m-c wrzesień 1930 r.

Prezes Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

mianował:

Bronisława Zapruckiego — asystentem w X st. sł. w u. p. Święciany Wileńskie.

Bolesława Przybyszewskiego, urz. kontraktowego asystentem w XI st. sł. w u. p. Oszmiana.

Felcję Michnowiczównę, egz. prakt. XII st. sł. asystentem w XI st. sł. w u. p. Łyntupy.

Irenę Limanowską, egz. praktyk. XII st. sł. asystentem w XI st. sł. w u. p. Wilno 1.

Jana Michalskiego, egz. praktyk. XII st. sł. asystentem w XI st. sł. w u. p. Krasne n/Usz.

przeniósł:

Bronisława Masalskiego, naczelnika u. p. III kl. w VII st. sł. z u. p. Oszmiana do u. p. Stołpce 2.

Piotra Adamiaka, naczelnika u. p. III kl. w VIII st. sł. z u. p. Stołpce 2 do u. p. Oszmiana.

Michała Kosteckiego, naczelnika u. p. IV kl. w VIII st. sł. z u. p. Druja do Dyrekcji Warszawskiej.

Józefa Jackiewicza, st. asystenta w IX st. sł. z u. p. Słonim do u. p. Wilno 1.

Aleksandrę Kretowiczównę, st. asystenta w IX st. sł. z u. p. Baranowicze 1 do urz. tel. w Wilnie.

Eugenie Blanck, st. asystenta IX st. sł. z u. p. Grodno 1 do u. p. Wilno 1.

Irenę Cilińską, asystenta X st. sł. z u. p. Wilno 1 do urzędu telegraficznego w Poznaniu.

Janinę Mirecką, asystenta X st. sł. z u. p. Wilno 11 do u. p. Wilno 6.

Henryka Wróblewskiego, asystenta X st. sł. z u. p. Dżisna do u. p. Głębokie.

Bronisława Surowca, X st. sł. z u. p. Brześć n/B. Twierdza do u. p. Brasław.

Bronisława Sterpowicza, asystenta X st. sł. z u. p. Baranowicze 1 do u. p. Brasław.

Henryka Pikora, asystenta X st. sł. z u. p. Porzecze k/Grodna do u. p. Głębokie.

Władysława Łukszę, asystenta X st. sł. z u. p. Święciany Wil. do u. p. Wilno 2.

Jana Litorowicza, asystenta XI st. sł. z u. p. Bohdanów do u. p. Dżisna.

Bronisławę Kunowską, asystenta XI st. sł. z u. p. Głębokie do u. p. Kosów Poleski.

Antoniego Garnysza, asystenta XI st. sł. z u. p. Brasław do u. p. Święciany Wileńskie.

Leona Lubeckiego, asystenta XI st. sł. z u. p. Brasław do u. p. Druskieniki.

Józefa Ansilewskiego, praktykanta XI st. sł. z u. p. Hancewicze do u. p. Wilno 2.

Feliksa Mikołajczyka, egz. praktykanta XII st. sł. z u. p. Świsłocz do u. p. Duniłowicze.

Józefa Słowika, st. posztyljona w XIII gr. up. z urzędu poczt. Lunna do urzędu poczt. Wilno 1.

Aleksandra Szklennika, st. posztyljona w XIII gr. up. z urzędu poczt. Wilno 6 do urzędu poczt. Wilno 1.

Stanisława Tumilowicza, prow. woźnego w XV gr. up. z urzędu poczt. Wilno 1 do urzędu poczt. Wilno 6.

Wojciecha Nigbora, pocztyljona w XIV gr. up. z urzędu poczt. Wilno 1 do urz. poczt. Grodno 1.

Antoniego Serafinowicza, prow. woźnego w XV gr. up. z urzędu poczt. Postawy do urzędu poczt. Wilno 1.

dopuszczał do służby przygotowawczej:

Władysława Marcinkiewicza, w charakterze praktykanta p.-t. w XI st. sł. w urzędzie p.-t. Nowo-Swięciany.

Stanisława Witkowskiego, w urzędzie poczt. Wilno 2 od dn. 1. IX. 1930 r. i

Antoniego Mikulskiego, w urzędzie poczt. Postawy od dn. 30. IX. 1930 r. — obu w charakterze prow. woźnych w XV gr. up.

z wolnili:

Jadwigę Krasowską, asystenta w X st. sł. z u. p. Dukszty na prośbę z dn. 30. IX. 1930 r.

Annę Galską, praktykanta w X st. sł. z u. telegr. Wilno na prośbę z dn. 30. IX. 1930 r.

zmarli:

Marja Sienicka, asystent X st. sł. w u. p. Wilno 1, dn. 16. IX. 1930 r.

Jan Reut, pocztyljon w XIV gr. up. z urzędu telegraficznego w Wilnie dnia 5. IX. 1930 r.

236.

ORZECZNICTWO NAJWYŻSZEGO TRYBUNAŁU ADMINISTRACYJNEGO

Ściąganie przez Magistrat opłat za wodę i kanalizację.

Najwyższy Trybunał Administracyjny w sprawie skargi S. W. w Wilnie na orzeczenie Wojewody Wileńskiego z dnia 12 lipca 1928 r. w przedmiocie Ściągania przez Magistrat m. Wilna opłat za wodę i kanalizację, po przeprowadzonej dnia 25 czerwca 1930 roku rozprawie — **oddala skargę jako nieuzasadnioną.**

P O W O D Y.

Magistrat m. Wilna zarządził wyegzekwowanie w trybie administracyjnym należnych mu opłat za korzystanie z wodociągów i urządzeń kanalizacyjnych w nieruchomości Nr. 5—2 przy ulicy Ofiarnej, należącej do S. W. Na skutek tego sekwestrator miejski wezwał w dniu 30 maja 1928 roku lokatorów wymienionej nieruchomości: 1) do niezwłocznego złożenia oświadczeń w jakiej wysokości i w jakich terminach opłacają oni komorne i 2) do wypłacania należnego komornego z pominięciem właściciela bezpośrednio do Magistratu m. Wilna aż do czasu całkowitego pokrycia opłat za wodę i kanalizację.

Od powyższego zarządzenia odwołał się S. W. do Wojewody Wileńskiego, który decyzją z dnia 12 lipca 1928 roku uchylił zarekurowane zarządzenie z powodu wadliwego postępowania, niezgodnego z postanowieniami art. 7, 8 i 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o postępowaniu przymusowym w administracji Dz. Ust. poz. 342, oddalając jednocześnie jako nieuzasadnione żądanie rekurenta co do uchylenia pominiętego zarządzenia ze względów merytorycznych i skierowania sprawy na drogę sądową.

Decyzję Wojewody Wileńskiego zaskarżył rekurent do Najwyższego Trybunału Administracyjnego, który rozważył co następuje:

Skarga zarzuca obrazę art. 2 i 24 powołanego wyżej rozporządzenia o postępowaniu przymusowym w administracji, wywodząc, że wodociągi i urządzenia kanalizacyjne są to dochodowe przedsiębiorstwa komunalne, za korzystanie z których opłaty jako nieoparte na tytule publiczno-prawnym mogą być ściągane jedynie w drodze wytoczenia powództwa przed właściwym sądem. Zapatrywanie to nie jest trafne. W myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 roku 1) o zaopatrywaniu ludności w wodę i 2) o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. Ust. poz. 310 i 311) — piecza

nad należytem zaopatrzeniem ludności w wodę do picia i dla potrzeb gospodarczych, tudzież piecza nad należytem usuwaniem nieczystości i wód opadowych należy do obowiązku gmin (art. 1), krórym w tym celu zostało wyłącznie prawo budowy i utrzymania wodociągów dla użytku publicznego oraz sieci kanalizacyjnej, (art. 7 rozporządzenia o zaopatrywaniu ludności w wodę i art. 6 rozporządzenia o usuwaniu nieczystości). Ponadto w myśl art. 9-go rozporządzenia o zaopatrywaniu ludności w wodę i art. 8 rozporządzenia o usuwaniu nieczystości oraz art. 410 pkt. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 roku o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. Ust. poz. 202) może być nałożony w drodze przepisów miejscowych na właścicieli nieruchomości obowiązek przyłączenia nieruchomości do urządzanej względnie administrowanej przez gminę sieci wodociągowej i kanalizacyjnej z ustanowieniem opłat za korzystanie z urządzeń wodociagowych i kanalizacyjnych. Z powyższych postanowień wynika, że urządzenia wodociagowe i kanalizacyjne, jak to już orzekł Najwyższy Trybunał Administracyjny w wyroku swym z dnia 30 grudnia 1929 roku L. R. 1495/27 są niewątpliwie prowadzone przez związki komunalne w celach socjalnych, a zatem chociaż mogą przynosić zyski, to jednak nie mogą być uważane za przedsiębiorstwa dochodowe, eksploatowane przez gminy w celach zarobkowych, lecz są zakładami użyteczności publicznej, których zakładanie i utrzymywanie wchodzi w zakres administracji gminy jako jednostki samorządowej, powołanej w pierwszym rzędzie do zapewnienia swoim mieszkańcom warunków zdrowotnych i kulturalnych. Pobierane przez gminę opłaty za korzystanie z wymienionych urządzeń, mają zatem wbrew mniemaniu strony skarżącej, wyraźny charakter świadczeń pieniężnych, nakładanych przez gminy z tytułu publiczno-prawnego w zakresie administracji komunalnej, o których mówi art. 24 cytowanego wyżej rozporządzenia o postępowaniu przymusowym w administracji, i które w myśl art. 2 i 3 tegoż rozporządzenia podlegają ściąganiu w drodze egzekucji administracyjnej. Skoro zatem Wojewoda Wileński, uchylając ze względów formalnych decyzję Magistratu m. Wilna w przedmiocie wyegzekwowania w drodze administracyjnej należności za wodę i kanały, utrzymał w mocy zasadę, odpowiadającą wyżej wymienionemu zapatrywaniu prawnemu, Najwyższy Trybunał Administracyjny nie mógł się dopatrzyć w tem obrazę art. 2 i 24 powołanego wyżej rozporządzenia o postępowaniu przymusowym w administracji, a ponieważ innych zarzutów skarga nie zawiera, należało ją oddalić jako nieuzasadnioną.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

KOMUNIKAT

o zaprzysiężeniu mierniczych przysięgłych.

Zgodnie z § 13 Rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych w porozumieniu z Ministerstwem Ref. Rolnych z dn. 28 czerwca 1926 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 71 poz. 412) ogłasza się, iż na zasadzie artykułów 24 i 25 ustawy o mierniczych przysięgłych (Dz. U. Rz. Pol. Nr. 46 z 1928 r. poz. 454) i art. 52, 53 i 54 wyżej przytoczonego rozporządzenia oraz na podstawie reskryptu Ministerstwa Robót Publicznych z dn. 24 czerwca r. b.

L. dz. II. 1359 w dniu 1 października b. r. po odebraniu ustalonej przysięgi zostały wydane dekrety, nadające tytuł i związane z nim prawo mierniczego przysięgłego niżej wymienionym: Jerzemu Witko, Mieczysławowi Zgierskiemu, Andrzejowi Suchemu, Mieczysławowi Szymanowiczowi, Józefowi Łokuciewskiemu, Marjanowi Żukowiczowi i Dymitrowi Kuszkowowi. Siedziba biura Andrzeja Suchego w mieście powiatowym Wilejce, a wszystkich innych w Wilnie.

OGŁOSZENIE

Magistratu miasta Wilna o funkcjonujących odcinkach miejskich kanałów ściekowych.

Magistrat m. Wilna podaje do wiadomości zainteresowanych, że od dnia 30 października 1930 r. funkcjonują kanały ściekowe miejskie w granicach:

- a) po ul. Konarskiego od Rzecznej do Smoleńskiej,
- b) po ul. Wiwulskiego od Archanielskiej do Rydza Śmigłego,
- c) po ul. Archanielskiej od W. Pohulanki do Wiwulskiego,
- d) po ul. W. Pohulanka od Smoleńskiej do Archanielskiej,
- e) po ul. Trynitarzkiej od Szpitala Wojsk. do Antokolskiej,
- f) po ul. Sapieżyńskiej od Szpitala Wojsk. do ul. Tiwoli,
- g) po ul. Piaski od Szkoły Powsz. do ul. Trynitarzkiej,
- h) po ul. Wilkomierskiej od Wilkomierskiej do Wilji.

Przylegające do powyższych odcinków kanałów nieruchomości mogą być przyłączone do kanału w sposób następujący:

- 1) posesje przy ulicach, oznaczonych literami a), b), c), d) — bezpośrednio z prawem spuszczenia fekalji,
- 2) posesje przy ulicach oznaczonych literami e), g), h) — pośrednio przez zbiorniki „Chamboud“ i
- 3) posesje przy ulicy oznaczoną literą f) wyłącznie dla wód opadowych i ściekowych bez prawa spuszczenia fekalji.

Wszystkie posesje położone w granicach wymienionych wyżej odcinków kanałów obowiązane są od dnia 1 grudnia 1930 r. do uiszczenia opłat kanalizacyjnych, zgodnie z przepisami w przedmiocie korzystania z miejskiej kanalizacji.

w/z Prezydenta miasta

(—) Witold Czyż

Wice-Prezydent i Szef Sekcji Technicznej.

Komunikat o zagubieniu pieczęci urzędowej i odznaki wójtowskiej.

W m-cu czerwcu r. b. została zagubiona pieczęć urzędowa okrągła, kauczukowa z orłem w środku i z napisem: „Sołtys Wardeżyn, gminy Dąbroszyn“. Wieś Wardeżyn znajduje się w pow. konińskim, woj. łódzkiego. Pieczęć tę unieważnia się.

W m-cu sierpniu r. b. wójt gminy Dąbrowa-Zielona, pow. Radomsk, wojew. łódzkiego zagubił odznakę metalową z godłem. Odznakę tę unieważnia się.

Ogłoszenie.

Do Rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Wilnie w dniu 22. VIII. 1930 r. pod Nr. 130 wciągnięto następujący wpis dodatkowy:

Sp. 130. III. Firma: „Spółdzielnia Mieszkaniowa Pracowników Urzędu Ministerstwa Robót Publicznych na terenie ziemi Wileńskiej z odpowiedzialnością udziałami w Wilnie“. Zarząd stanowią jako członkowie inż. Jarosław Girin, inż. Franciszek Wojciechowski i inż. Henryk Jensz.

OBWIESZCZENIE

Likwidatora mienia b. Pierwszego Towarzystwa Kolei Dojazdowych w Rosji.

Wobec likwidowania położonego w Polsce mienia b. Pierwszego Towarzystwa Kolei Dojazdowych w Rosji, zgodnie z postanowieniem dekretu Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego 1919 roku w przedmiocie przepisów tymczasowych o wywłaszczeniu przymusowym na użytek dróg żelaznych i innych dróg komunikacyjnych lądowych i wodnych oraz wszelkich urządzeń użyteczności publicznej (Dz. Praw Nr. 14, poz. 162) ogłaszam niniejszem,

iż w toku likwidacji powyżej wymienionego mienia będą sprzedane grunty „pasa wywłaszczenia“ Święciańskiej Kolei Dojazdowej od st. Nowo-Swięciany do st. Kołtyniany — granica litewska.

Na mocy powołanego dekretu dawni właściciele gruntów wywłaszczonych, względnie ich spadkobiercy mają prawo pierwszeństwa do nabycia tych gruntów, które były od nich nabyte. Wobec powyższego każda osoba, której z mocy prawa przysługuje ten przywilej pierwszeństwa, może zgłosić wniosek, co do odkupu właściwej parceli gruntowej z obszaru „pasa wywłaszczenia“, dołączając do niego do wody swego prawa pierwszeństwa — na ręce Likwidatora mienia b. Pierwszego Towarzystwa Kolei Dojazdowych w Rosji pod adresem: Warszawa, ul. Prokuratorzka 3.

Termin zgłoszeń upływa z dniem 15 stycznia 1931 roku.

Likwidator

(—) Inż. K. Mikulski

KOMUNIKAT KOMITETU FLOTY NARODOWEJ

Rozwój Komitetu Floty Narodowej i skoordynowanie wysiłków.

Komitet Floty Narodowej, jako instytucja powołana do życia Ustawą Sejmową z dnia 16 lutego 1927 roku w celu gromadzenia funduszków na budowę polskiej floty morskiej, tak wojennej jak i handlowej oraz koordynującej wszelkie poczynania w tym kierunku, dzięki głębokiemu zrozumieniu przez społeczeństwo potrzeb Państwa, rozwija się coraz pomysłniej. Organizacja Kół Komitetu Floty Narodowej na terenie Rzeczypospolitej zatacza coraz szersze kręgi. W chwili obecnej Komitet liczy daleko ponad tysiąc filij (Kół miejscowe), które, działając każde na swym terenie, przysparzają funduszków na budowę floty morskiej.

Niezależnie od tego autonomicznie działają Komitety Wojewódzkie w Łodzi, Poznaniu, Toruniu, Katowicach, Koło stołeczne w Warszawie.

W ciągu ostatnich miesięcy szereg organizacji zawodowych w ścisłym kontakcie z Centralą Komitetu przystąpiło do zbiórki funduszków na budowę okrętów swego imienia. I tak: Pracownicy Kolei Państwowych przystąpiły już do zbiórki na okręt „Dar Kolejarzy“, Sędziowie i Prokuratorzy na okręt „Temida“, nauczycielstwo na „Dar Nauczycieli“, Obywatele Stolicy na wielki okręt „Dar Warszawy“, Pracownicy Poczty i Telegrafów na „Dar Pocztców“.

Wszystkie kwoty zbierane przez powyższe instytucje i organizacje wpłacone są do Centrali Komitetu, która w księgach buchalteryjnych segreguje wpłaty na poszczególne konta ofiarodawców.

Komitet Floty Narodowej pragnie zaznaczyć, że w związku z haniebnymi zakusami Treviranusa na

całość naszych granic zachodnich i brzegu morskiego, niektóre ugrupowania społeczne w szlacheńskim, patriotycznym odruchu zainicjowały zbiórki funduszy na budowę okrętów dla Państwa, bez uzgodnienia tej akcji z Centralą Komitetu Floty Narodowej, wskutek czego akcja o tak doniosłym znaczeniu dla Państwa rozprasza się, wprowadzając chaos w pojęciu społeczeństwa.

Aby zapobiedz temu szkodliwemu dla wielkiej akcji państwowej działaniu, Komitet Floty Narodowej podkreśla, że jest jedyną Instytucją społeczno-państwową, która powołana jest do koordynowania wszelkich poczynań społecznych w kierunku gromadzenia funduszy na budowę okrętów dla Państwa i zwraca się niniejszym z gorącym apelem do wszystkich obywateli i organizacji społecznych, które już zapoczątkowały zbiórki na kupno i budowę okrętów, o nawiązanie ścisłego kontaktu z Centralą Komitetu w Warszawie — Elektoratna 2 — Gmach Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz wpłacenie wszelkich zebranych kwot na ten cel do P.K.O. Konto Komitetu Nr. 30.

Komitet Floty Narodowej żywi najgłębszą wiarę, że apel niniejszy, mający na celu jedynie dobro wielkiej sprawy, nie przebrzmi bez echa, a przekonanych obywateli oraz organizacje społeczne, które dotychczas szły w rozproszeniu i skoordynuje ich szlachetne wysiłki w myśl maksymy „W jedności siła”.

Sekretarz Generalny Kom. Fl. Nar.

(—) Gen. M. Zaruski

OGŁOSZENIA

Wileńskiego Banku Ziemskiego

Zarząd Wileńskiego Banku Ziemskiego podaje do wiadomości, że wydany przezeń kwit depozytowy na imię Romualda Styrowicza za Nr. 11739 o przyjęciu na przechowanie 1 akcji tegoż banku na minimalną sumę 250 rubli jako zagubiony unieważnia się.

Zarząd Wileńskiego Banku Ziemskiego podaje do wiadomości, że wydane przezeń kwity depozytowe na imię Ignacego Frąckiewicza za Nr. 5464 o przyjęciu na przechowanie 10 akcji tegoż banku na nominalną sumę 2500 rubli i za Nr. 6240 na 2 akcje, na nominalną sumę 500 rub. jako zagubione unieważniają się.

OGŁOSZENIE

Kurator masy upadłościowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością „Guma Wileńska” wzywa wierzycieli masy do przybycia na ogólne zebranie, mające się odbyć dnia 22-go grudnia 1930 roku w gmachu Sądów przy ul. Ad. Mickiewicza Nr. 36 o godz. 8 wieczór z następującym porządkiem dziennym:

- 1) sprawozdanie kuratora,
- 2) wybranie zarządu konkursowego.

Adwokat

(—) J. Jochwed

Sprawozdanie z kwesty ulicznej na rzecz Stow. „Miszmeres - Chojlim” z dnia 13 października r. b.

Dochód ogólny Zł. 758,69

Rozchód „ „ „ 18,00

Dochód czysty Zł. 740,69

Słownie: Siedemset czterdzieści złotych i 69 gr.

Ogłoszenia o zagubionych dokumentach

w Wilnie.

1. Władysław Olechnowicz — Marcowa 18—3. Zgub. dow. osob. Nr. 8762/9952 wyd. przez Komisarza Rządu na m. Wilno 24/X 1925 r.
2. Joanna Kalita—Portowa 8—3. Zgub. legitym. Nr. 1427 L. 11802 wyd. przez Star. Grodzkie.
3. Mikołaj Fiedorowicz — Ludwisarska 9 — 6. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P.K.U. Wilno.
4. Kazimierz Swarczewicz — Mickiewicza 24—27. Zgub. do. osob. Nr. 1489/28 r. wyd. przez Star. Kębrzyńskie 3/IX 1928 r. oraz ks. wojsk. Nr. 170 wyd. przez P.K.U. Brześć n/Bugiem.
5. Michał Zejmis—Konduktorska 9—8. Zgub. kartę rejestracyjną wydaną przez Referat Wojskowy 15/VI 30 r.
6. Marjan Nawrocki—Garbarska 15. Zgub. akt uznania obywatelstwa Nr. 5586 wyd. przez Komisarza Rządu na m. Wilno 21/III-1923 r.
7. Wincenty Orzechowski—Mejszagolska 45—2. Zgub. koncesję Nr. 10254 wyd. przez Urząd Akcyz i Monopoli w Wilnie 24/IX-30 r. oraz zezwolenie Nr. 1301 wyd. przez Urząd Wojewódzki 27/IX 1930 r. i zezwolenie Nr. 13401/N wyd. przez Star. Grodzkie 7/X-30 r.
9. Władysław Masłowski — zauł. Montwiłłowski 6—2 Zgub. legitym. akademicką Nr. 3619 wyd. przez Dziekanat Prawa i N. Sp. U.S.B. na rok 28/29.
10. Marja-Tekla Sztetyło—Połocka 45/A. Zgub. dow. osob. Nr. 922/1922 r. wyd. przez Star. Świeciańskie.
11. Abel Majzels — II Jatkowa 9. Zgub. kartę pobytu Nr. 4936/13879 III 27 wyd. przez Kom. Rządu na m. Wilno.
12. Wolf Spierer—W. Pohulanka 19—16. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P.K.U. Buczac 1923 r.
13. Aleksander Lelejko — Mostowa 29-11. Zgub. ks. tytoniową wyd. przez Izbę Skarbową.
14. Wigdor-Mojżesz Galperyn—Zawalna 55—28. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P.K.U. m. Wilno.
15. Wincenty Rogaczewski—zauł. Komendanci 4—4 Zgub. pozwolenie przemysłowe wyd. W-ł Przemysłowy Urzędu Wojewódzkiego.
16. T-wo „Kaukaski Młyn Parowy” — Słowackiego 22. Zgub. zezwolenie przemysłowe Nr. 629 wyd. przez W-ł Przemysłowy Urzędu Wojewódzkiego 25/X-26 r.
17. Edward Zienkowicz—Chocimska 31—a-2. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P.K.U. m. Wilno.
18. Aleksander Sadowski—Kijowska 57. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P.K.U. m. Wilno.
19. Konstanty Achmatowicz — Zyguntowska 24—1. Zgub. ks. stanu służby oficerskiej wyd. przez P.K.U. m. Wilno.
20. Stanisław Fiedorowicz—Raduńska 41 — 13. Zgub. dow. osob. Nr. 830 wyd. przez Star. Wil.-Trockie 1924 roku.
21. Dawid Schönfeld—Skopówka 6—22. Zgub. kartę rejestracyjną rocz. 1910 wyd. przez Magistrat m. Horochowa.
22. Dyonizy Orłowski—Piłsudskiego 53 — 18. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Świeciany oraz metrykę.
23. Aleksander Tarańczuk—Chmielna 10. Zgub. prawo jazdy wyd. przez Star. Grodzkie 10/V. 1928 r.
24. Rode Michał — Belmont 34. Zgub. atestat dojrzałości wraz z odpisami wyd. przez gimnazjum Iłumeńskie 1919 r.
25. Bronisław Markowski—Lipowa 8—4. Zgub. dow. osob. Nr. BN. 121489 Nr. 4530/NW-26 r. wyd. przez Star. Wil.-Trockie.

26. Teodor Nagurski — W. Pohulanka 53—4. Zgub. dow. osob. Nr. 723/7395/25 wyd. przez Konsulat R.eczypospolitej Polskiej w Brukseli 9/IX-25 r.
27. Piotr Rokicki—Kropiwnica 24. Zgub. prawo jazdy dorożkarskiej Nr. 59 wyd. przez Komisarza Rządu na m. Wilno.
28. Weronika Polakówna — Sokola 16. Zgub. dow. rejestracyjny N. silnik 4265188 wyd. przez Okr. Dyr. Rob. Publ. 1928 r.
29. D. H. - K. „Sair” — Mickiewicza 23. Zgub. dow. rejestracyjny autobusu WN 14193 wyd. przez Referat Samochodowy VII/29 r.
30. Stanisław Piepol—Ogórkowa 2—1. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1904 wyd. przez P. K. U. Wilno IX/27 r.
31. Aleksandra Raczyska — Zgoda 64—6. Zgub. dow. osob. Nr. 1130/DO - 1927 r. wyd. przez Komisarza Rządu na m. Wilno.
32. Jerzy Mikulewicz — przedmieście Markucie Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P.K.U. Wilno oraz kolejowy dow. tożsam. osoby Nr. 48248/WWR i kolejowy bilet okresowy Nr. 004153 wyd. przez Dyрекcję Kolei Państwowych.
33. Lewinson Owsiej — (Nowogródzka) zauł. Szkolny 3—3. Zgub. zaśw. wojsk. wyd. przez Referat Wojskowy oraz metrykę wyd. przez Rabina.
34. Stanisław Wasilewski - zauł. Majowy 3—3. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1905 wyd. przez P. K. U. Białystok.
35. Jakób Załkind — Ponarska 18. Zgub. ks. wyjsk. wyd. przez P. K. U. m. Wilno.
36. Wacław Nowicki—Fabryczna 4. Zgub. legitymację Nr. 851 wyd. przez Dyрекcję Lasów Państw. 12/II 1930 r.
37. Stanisław Kowalewski — Horodelska 21. Skradz. dow. osob. Nr. 5468/5879 wyd. przez Kom. Rządu na m. Wilno 18/VI 1925 r.
38. Józef Przyłuski—Suwalska 5. Zgub. pozwolenie na prawo posiadania broni na r. 1930 N. 1682 16.IV. 28 roku.
39. Donat Lisiecki — Popławska 27. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno.
40. Franciszek Masalski—Bakszta 11—2. Zgub. legitym. Nr. 2401 U. S. B. wydaną przez Dziekanat W-łu Lekarskiego X/1929 r.
41. D. H. - K. „Sair” — Mickiewicza 23. Zgub. tylny numer rejestracyjny samochodu Nr. 38178 wyd. przez Urząd Wojewódzki.
42. Tadeusz Ławrynowicz — Zarzecz 16 — 27. Zgub. prawo jazdy zawodowe (szoferskie) wyd. przez Referat samochodowy Urzędu Wojewódzkiego.

poza Wilnem.

1. Anna Olechnowiczówna — m. Koziany gm. Bohińska. Zgub. dow. osob. Nr. 618681/10666/28 wyd. przez Star. Braśławskie 12.VI 28 r.
2. Michał Radzisz — w. Zawidziny gm. Świrska. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Świeciany rocz. 1903 kat. „D”.
3. Jan Pietradt — Warszawa ul. Nowolipki 72. Zgub. dow. osob. Nr. 7274 wyd. przez Star. Grodzkie w Wilnie 2.VII 25 r.
4. Józef Suchodolski — zaśc. Narbuciszki gm. Mickuny. Zgub. dow. tożsam. konia Nr. 507699 ser. „D” wyd. przez Inspektora Koni.
5. Tadeusz-Aleksy Chaszkowski—m. Oszmiana ul. Sadowa 83. Zgub. zaświadczenie o rejestracji dla osiemnastoletnich jako rocz. 1910 Nr. 21/5512 wyd. przez Magistrat m. Oszmiany 28.IX 28 r.
6. Jan Katowicz — w. Podkrajewszczyzna gm. norzycka pow. postawski. Zgub. dow. tożsam. konia Nr. 606622 serja „D”.

7. Franciszek Radomski — stacja Landwarów zaśc. Ustronie. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. pozwolenie na broń wyd. przez Star. Wil.-Trockie oraz Kartę Łowiecką.

8. Wacław Kozakiewicz—m-ko i agen. Pocztowa m. Oszmiany. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P.K.U. Świeciany kat. „E”.

9. Stanisław Orlicki—m. Oszmiana ul. Piłsudskiego 49. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1906 wyd. przez P. K. U. powiat Wilno.

10. Leon Podlewski—Post. Pol. Państw. Tumiłowice. Zgub. legitym. służb. Nr. 1974 wyd. przez Komendę Policji Państw. w Wilnie.

11. Franciszek Kłacewicz — Soleczniki gm. Soleczniki. Zgub. dow. tożsam. konia Nr. 523367 „Z” wyd. przez gm. Małe Soleczniki

12. Franciszek Arciszewski — m-ko Rudomino. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Wilno 1925 r.

13. Wanda Hesslówna — Troki, ul. Wileńska. Skradz. legitym. kolejową Nr. 60 wyd. przez Kuratorium Okręgu Szkolnego Wileńskiego.

14. Jan Rodziewicz—zaśc. Janowo. Zgub. dow. tożsam. konia Nr. 508464 wyd. przez Urząd Gminy Mickińskiej.

15. Grzegorz Paliński — Kalenkowszczyzna gm. Bohińska pow. Braśławski. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1890 wyd. przez P. K. U. Świeciany.

16. Magistrat m. Dokszyce. Zgub. dow. tożsam. konia.

17. Eustachy Koziół — w. Kobule gm. Porpliszcz. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1902 wyd. przez P. K. U. Postawy.

18. Urząd gminy Jazno. Zgub. dow. tożsam. konia.

19. Rebeka Rozensztejn — Świeciany Wileńskie ul. Rynek 27. Zgub. dow. osob.

20. Ber Wiker—Nowo-Wilejka ul. Objazdowa 24. Zgub. kartę rejestracyjną wyd. przez Magistrat m. N.-Wilejki.

21. Zofja Jatkiewicz — zaśc. Popuniszki gmina Niemenczyńska. Skradz. legitym. kolej. wyd. przez Dyr. Kolei Państw. w Wilnie 1926 r.

22. Józef Stankiewicz—w. Sorok-Tatary. Zgub. dow. tożsam. konia wyd. przez Komisję Wojskową Nr. 829.

23. Nina Swito—w. Mickiewicz gm. Krzywickiej. Zgub. dow. osob. Nr. 9017 wyd. przez Starostwo Wilejskie 21-X 1926 r.

24. Urząd Gminy Krzywicz. Zniszcz. ks. wojsk. wyd. na im. Piotra Narkiewicza roczn. 1897 przez P. K. U. Wilejka

25. Józef Dragun—w. Miciniety gmina Szemietowszczyzna. Zgub. dowód tożsam. konia serja „D” Nr. 628009 wyd. przez Komisję przeglądową 13 VI 28 r.

26. Leokadja Belinis — m. Miory. Spal. dowód osob. Nr. 2397 wyd. 1924 r.

27. Piotr Mikulan — w. Wozowniki gm. i p-ta N. Pohost. Zgub. orzeczenie lekarskie Komisji wojsk. jako inwalidy Nr. 1390/25 wydane przez P. K. U. Świeciany 1-VII 1925 r.

28. Jan Janczewski—m. Raków k/Olechnowicz ul. Piłsudskiego 27. Zgub. ks. wojskową roczn. 1897 wyd. przez P. K. U. Mołodeczno.

29. Jankiel Ruderman — m. Radoszkowice ul. Dąbrowska - Gotymów 7. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1889 wyd. przez P. K. U. Wilejka.

30. Józef Stelmach — w. Mirkliszki gm. Kuciewicz. Zgub. dowód tożsamości konia serja „D” Nr. 657937.

31. Asna Butrymowicz — Landwarów ul. Kolejowa 5-a. Zgub. koncesję tytoniową Nr. 1083 wyd. przez Urząd Skarbowy Akcyz i Monop. 24-VII 1930 r.

32. Bencjan Kuriniec — st. Budslaw. Zgub. zaświad. wojsk. Nr. 318 wyd. przez P. K. U. Wilejka 12-V 1930 roku.

33. Antoni Rogacz — w. Narocz gm. Iżańskiej Zgub. dow. osob. Nr. 4901 serja 959653 wyd. przez Star. Wilejskie 2-III 1925 r.

34. Franciszek Melkis — p-ta Olkowicze powiat Wilejski. Zgub. kartę łowiecką Nr. 002618/106 i zezwolenia na broń Nr. 052501 wyd. przez Starostwo Wilejskie.

35. Józef Markun — maj. Blakiszki gm. Święciańska. Zgub. ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Święciany 1923 r.

36. Józef Pilwiński — w. Hadsiluny gm. Kiemieliska. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1897 wyd. przez P.K.U. Święciany.

37. Aleksander Syrokwasz — w. Bolcewicze II gm. Kołowicze. Zgub. ks. wojsk. i kartę mobiliz. wyd. przez P. K. U. Wilejka.

38. Józef Dziemiesz — w. Obuchowszczyzna gm. Połoczany. Zgub. ks. wojskową wyd. przez P. K. U. Lida 1922 r.

39. Michał Szwid — maj. Józefowo gm. Hermanowicze. Zgub. dow. tożsam. konia Nr. 544016 serja „D“.

40. Julian Jurewicz — w. Grzyby pow. gm. i p-ta Święciany. Zgub. ks. wojsk. wydaną przez P. K. U. Święciany 1924 r.

41. Piotr Paszkiewicz — Mieszksynka gm. Podbrodzie. Zgub. ks. wojsk. roczn. 1908 wydaną przez P. K. U. Święciany.

42. Arjusz Doliński — Mołodeczno ul. Zamkowa 30. Zniszcz. ks. wojsk. roczn. 1889 wyd. przez P. K. U. Wilejka.

43. Józef Czertowicz — fol. Szymonowo gmina i poczta Smorgonie. Zgub. weksel 700 zł. akceptowany przez Janinę Lachowicz.

44. Szaja Abramowicz — m-ko Soły. Zgub. dow. tożsam. konia Nr. 665702 ser. „D“ wydany na imię Kazimierza Dworzańskiego.

45. Wincenty Kaduszkiewicz — w. Czujka gmin Kozłowszczyzna. Zgub. dow. tożsam. konia Nr. 592785 serja „D“.

46. Arnold Wojno — maj. Ościukowicze gmina Iłska. Zgub. rewolwer Nr. 32716.

47. Wydział Wojskowy. 1) Zgub. dow. tożsam. konia Nr. 560735 ser. „D“ wyd. na imię Jankiela Warfmana m-ca wsi Doksyce. 2) Zgub. dowód tożsamości konia Nr. 556557 ser. „D“ wyd. na im. Franciszka Adamowicza zam. w z. Szumowino gm. Parafjanów.

48. Wydział Wojskowy 1) Zgub. dow. tożsam. konia Nr. 554725 wyd. na im. Katarzyny Opackiej zam. we wsi Porpliszcz. 2) Zgub. dowód tożsamości konia Nr. 556573 ser. „D“ wyd. na im. Konstantego Sidoronka zam. we wsi Łapuny gm. Dokszyckiej.

49. Mejer Szejner, m. Miory, pow. brasławskiego. Zgub. zaśw. roczn. 1907, kat. „E“ wydane przez Kom. Pob. Starostwa brasławskiego.

OD REDAKCJI

Skorowidz alfabetyczny do Wileńskiego Dziennika Wojewódzkiego za rok 1930 będzie przesłany przy numerze 1 Wileńskiego Dziennika Wojewódzkiego w roku 1931.

Adres Redakcji i Administracji: Wilno, Urząd Wojewódzki ul. Magdaleny Nr. 2, tel. 1. Administracja czynna codziennie z wyjątkiem dni świątecznych od godziny 10 — 12 rano.

Administracja przyjmuje ogłoszenia do „Dziennika Wojewódzkiego” instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji.

Prenumerata wynosi: roczna — 18 zł., półroczna — 9 zł., kwartalna — 4 zł. 50 gr. **Cena jednego egzemplarza** 1 zł. 50 gr. **Cena ogłoszeń:** za wiersz milimetryj jednoszpaltowy — 30 gr., o zagubionych dokumentach — 2 zł. 50 gr., w sprawie osób zaginionych — 10 zł., handlowe i przemysłowe — 3 zł.

Prenumeratę i opłatę za ogłoszenia należy wpłacać do odpowiednich Kas Skarbowych na rachunek bieżący Administracji Dz. Wojew. Nr. 108 w Kasie Skarbowej w Wilnie.

Cena niniejszego numeru wynosi 1.50 gr.